

פרוטוקול מס' 178
מישיבת הוועדה לזכויות הילד
יום רביעי, כ"ז באדר התשע"ב (21 במרץ 2012), שעה 8:45

סדר היום:

הצעת חוק הפיקוח על מעונות יום לפעוטות, התשע"א-2010

נכחו:

חברי הוועדה:

זבולון אורלב – היו"ר
גאלב מגיאדלה
אורית זוארץ
אורלי לוי אבקסיס
שלמה מולה

מזמנים:

– משנה למנכ"ל וממונה על רגולציה תחום תעסוקה, משרד התעשייה המסחר והתעסוקה	מיכל צוק
– ממונה רישוי ואכיפה, מעונות יום ומשפחתונים, משרד התעשייה המסחר והתעסוקה	סוהיר שקור
– יועץ שר התעשייה, המסחר והתעסוקה	דב סלמן
– מעונות יום ומשפחתונים, משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה	תמר אלמוג
– מרכזת היחידה לטיפול בפרט ואוכלוסיות מיוחדות, משרד החינוך	אורה גולדהירש
– עוזרת ראשית ליועצת המשפטית, משרד החינוך	עו"ד יעל טישלר
– סגן היועץ המשפטי, משרד הרווחה והשירותים החברתיים	עו"ד אדוארד ווייס
– סגנית היועצת המשפטית, לשכה משפטית, משרד הבריאות	עו"ד אילנה מישר
– מפקח ארצי בריאות הסביבה, משרד הבריאות	זאב פיש
– מלשכתה של שרית דנה, משרד המשפטים	עו"ד כרמית יוליס
– משרד המשפטים	עדי גולדניק
– אגף התקציבים, משרד האוצר	רם רדניק
– סגנית ראש עיריית תל אביב	מיטל להבי
– מנכ"ל, המועצה הלאומית לשלום הילד	ד"ר יצחק קדמן
– מנכ"ל, איחוד גני הילדים	חנן דגן
– יו"ר ארגון נעמ"ת	עו"ד טליה לבני
– מנהלת רשת הגיל הרך, ארגון נעמ"ת	ליזה ריבקיין
– יועצת משפטית, ארגון נעמ"ת	עו"ד לאה הדסי
– מנכ"לית, ויצ"ו	מירלה גל
– מנהלת האגף לגיל הרך, ויצ"ו	ד"ר נעמי מורנו
– יו"ר אמונה, אמונה	ליאורה מינקה
– יו"ר, ארגון גני הילדים הפרטיים	שולמית ביסמנובסקי
– יו"ר האיגוד, חיב"ה	קרן איוס
– סגנית היו"ר, חיב"ה	דגנית חיון
– יועץ, חיב"ה	אשר לוי
– מנכ"ל, איגוד מורים עולים	קונסטנטין שוויביש

ייעוץ משפטי:

מירב ישראלי

מנהלת הוועדה:

רחל סעדה

קצרנית פרלמנטרית:

ר.כ. חבר המתרגמים

הצעת חוק הפיקוח על מעונות יום לפעוטות, התש"ע-2010**היו"ר זבולון אורלב:**

אני פותח את ישיבת הוועדה. כזכור, חברת הכנסת אורלי לוי-אבקסיס הגישה בקשה בטענה של נושא חדש בפרק המבדקות. ועדת הכנסת דנה הבוקר בבקשה והבקשה זכתה לרוב והתקבלה טענתה, שהנושא, כפי שניסינו לתקן את פרק המבדקות, הוא טענה חדשה ולכן הוועדה מנועה, על פי תקנון הכנסת, לדון בניסוח שהתקבל כטענה חדשה.

יש בפנינו כרגע כמה אפשרויות. אפשרות אחת לחזור לנוסח של הקריאה הראשונה, כלומר שהרישוי יהיה מדי שנה. צריך לזכור, שכל הנושא שעליו הוגשה הטענה החדשה, נולד כתוצאה מהשינוי מהקריאה הראשונה. בקריאה הראשונה עבר הנוסח שהרישוי והפיקוח יהיו מדי שנה. אני הוא זה שהצעתי שזה יהיה מדי חמש שנים, ואז עלתה השאלה איך כל חמש שנים – מה, חמש שנים לא יבדקו שום דבר? ואז עלתה הרחבה של סוגית המבדקות.

אז יש אפשרות אחת שאני שוקל אותה, כמובן בהתייעצות עם משרדי הממשלה, כי כידוע החוק הזה הוא שילוב של הצעת חוק פרטית עם הצעה ממשלתית.

אני מכריז על הפסקה של עוד 10 דקות.

(הישיבה נפסקה בשעה 08:47 ונתחדשה בשעה 09:00).

היו"ר זבולון אורלב:

אז כאמור, לאור ההחלטה בוועדת הכנסת, אנחנו לא נקיים דיון בנוסח החוק ובוודאי לא בנוסח החוק בסוגיה שוועדת הכנסת הכירה בו כנושא חדש. יש כרגע שלוש אפשרויות, אני רק רוצה שאנשים יהיו מודעים. אנחנו שוקלים ואני מניח ששר התמ"ת יודיע הודעה מסוימת היום מעל במת הכנסת בשעה 11:00.

יצחק קדמון:

איפה השר בכלל?

קריאה:

ברדיו.

היו"ר זבולון אורלב:

אני מעריך כך, יש שלוש אפשרויות. אפשרות אחת שהחוק במתכונתו הנוכחית יימשך ויוגש חוק חדש מיד בראשית פתיחת המושב, בתיאום בין משרד התמ"ת לביני, או שזה ילך גם לוועדה אחרת. אני מניח שזה גם ילך כנראה לוועדה אחרת, נוכח השינויים הצפויים בראשות הוועדה הזאת; אפשרות שנייה היא לא למשוך את החוק, לחזור לנוסח המקורי, כפי שעבר בקריאה הראשונה, שזאת גם כן אפשרות; אפשרות שלישית זה לחכות לרביזיה. אנחנו הגשנו רביזיה על החלטת ועדת הכנסת, כלומר צפויה שם, על פי בקשה שלנו, הצבעה חוזרת. אלו שלוש האפשרויות הקיימות. המשתמש מכך שאלה שלוש האפשרויות שקיימות, שכרגע כמובן אנחנו שוקלים. צריך לומר גם כן שכנראה שההצבעה בוועדת הכנסת גם כנראה מבשרת את סופה של הקואליציה הנוכחית, אז תתחילו להתכונן לבחירות, כי זה ההפסד הראשון של הקואליציה בהצבעה בוועדת הכנסת. הדברים לא פשוטים.

אני על כל פנים, כמו שחשבתי בכנסת הקודמת, כשהצעתי את הצעת החוק הפרטית, שראיתי בחוק הזה חוק יסוד לטובתם של הילדים בגיל הרך, אני כמובן רואה את עצמי ממשיך להיות מחויב.

אני לא רוצה לדבר על נוסח החוק, אבל לעדכן את חברי הוועדה בשתי סוגיות. סוגיה אחת היא סוגית היתר לשימוש חורג. כזכור, מאחר שחשבנו שיש סתירה בין חוק הרישוי לבין שימוש חורג, תבענו ממשרד המשפטים בזמנו פתרון, ואכן קיבלנו את מכתבו של היועץ המשפטי לממשלה, עם מכתב השלמה של הנציג של משרד המשפטים כאן בוועדה, יעקב פרידברג, שהוא לא נמצא כי הוא משרת במילואים, ובמקומו נמצאת - - -

אורלי לוי אבקסיס:

למה לא חילקו העתק של המכתב? למה חברי הכנסת לא קיבלו העתק של המכתב?

היו"ר זבולון אורלב:

קיבלו את ההעתק של המכתב.

אורלי לוי אבקסיס:

לא, אני אתמול קיבלתי בכלל משהו אחר לגבי 7 שנים, אני וחברת הכנסת אורית זוארץ.

היו"ר זבולון אורלב:

לא יודע מה זה 7 שנים.

אורלי לוי אבקסיס:

רק הסדר על 7 שנים שבמהלכם וגם - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אני לא יודע על מה את מדברת.

אורלי לוי אבקסיס:

תשאל את מיכל צוק.

היו"ר זבולון אורלב:

תקשיבי לי, את לא יודעת על מה אני מדבר בכלל, את לא מקשיבה. אמרתי שבזמנו, כשדנו, קיבלנו מכתב מהיועץ המשפטי לממשלה - - -

אורלי לוי אבקסיס:

עבר זמן מאז.

היו"ר זבולון אורלב:

אם אפשר שתפסיקי את ההערות שלך, אני מבקש ממך. את רוצה לדבר – תבקשי רשות דיבור. גם עליך חלים כל הכללים האלה. קיבלנו מכתב מהיועץ המשפטי לממשלה, עם מכתב השלמה של יעקב פרידברג, שאז סברתי שיש נחת רוח בוועדה מהמכתב הזה, שמשמעותו שלא - - -

אורית זוארץ:

סליחה, זה המכתב שהתקבל בסוף המושב הקודם? בשיחה הפנימית שהייתה לנו?

היו"ר זבולון אורלב:

אני לא זוכר את התאריך המדויק.

אורית זוארץ:

השאלה אם זה באמת רלבנטי לשינוי של חוק התכנון והבנייה - - -

היו"ר זבולון אורלב:

מאד רלבנטי.

אורית זוארץ:

זו השאלה, אם זה רלבנטי.

היו"ר זבולון אורלב:

אורית, אני קצת תמהה. למיטב ידיעתי את קיבלת את המכתב הזה כמו כולם.

אורית זוארץ:

נכון. השאלה אם השינויים בחוק התכנון והבנייה - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אז תאפשר לי לסיים את המשפטים. אפשר להגיד פה שני משפטים, עם כל הכבוד לכם?

אורית זוארץ:

חשבתי שיש עוד מכתב, סליחה.

היו"ר זבולון אורלב:

למה לך לחשוב, תני לי לסיים את המשפטים. אני לא מבין מה העניין פה. בזמנו היה מכתב של היועץ המשפטי לממשלה, עם השלמה של יעקב פרידברג, שמשמעותו שבפרק זמן, אינני זוכר אם זה שלוש שנים או חמש שנים, מרגע שמסגרת לפעוטות הגישה בקשה לשימוש חורג, אז לא יוטלו עליה קנסות. זה פחות או יותר המשמעות של הדבר הזה, ואמרנו אז וזה גם נדמה לי כתוב במכתב, שבמקביל דנים בחוק התכנון והבנייה. בחוק התכנון והבנייה, נמסר לי על ידי ארז קמיניץ, שהוא מייצג את משרד המשפטים בוועדה המשותפת, שבה הגיעו להסכמה שתבוא לידי ביטוי, כי החוק עדיין לא הושלם, ולפי ההשלמה הזאת, קודם כל שימוש חורג אפשרי לא לשבע שנים, אלא ל-12 שנה; והדבר השני, ששר המשפטים רשאי להאריך אותו לתקופות נוספות של שנתיים-שלוש. שאלתי אותו מי עוד מחברי הכנסת בקיא, אמרו לי חבר הכנסת מקלב. אמרתי טלפון לחבר הכנסת מקלב, ואכן מקלב גם כן אישר שזאת ההסכמה. אבל אנחנו צריכים את הסכמת הממשלה, וארז קמיניץ אמר, ארז קמיניץ לא יכול היה לבוא. ביקשתי שהוא - - -

אורית זוארץ:

מאיפה ארז, סליחה?

היו"ר זבולון אורלב:

ארז קמיניץ, ממשרד המשפטים. הוא מייצג את משרד המשפטים בדיונים של ועדת התכנון. ביקשתי ממר ארז קמיניץ שיואיל לעדכן את נציגת משרד המשפטים שתשתתף פה היום, כדי שהיא תוכל לאשר את הדיווח, כפי שארז קמיניץ מסר לנו. איפה הנציג של משרד המשפטים?

עדי גולדצינר:

כרמית יוליס.

אורית זוארץ:

רק אם אפשר לשאול איזו סמכות יש לה לקבל החלטות בקשר לתכנון ובנייה.

היו"ר זבולון אורלב:

היא לא מוסמכת לקבל החלטות, היא מוסמכת למסור דיווח של ארז קמיניץ, שהוא המוסמך מטעם משרד המשפטים, לומר מה ההסכמות שהגיעו אליהן בחוק התכנון והבנייה.

אורית זוארץ:

ויש כאן נציגות של משרד הפנים?

היו"ר זבולון אורלב:

רק שנייה אחת, אורית, אם אפשר באמת שתהייה קצת סבלנות.

אורית זוארץ:

יש.

היו"ר זבולון אורלב:

אז תשאלו אותה אחרי שהיא תדבר.

אורית זוארץ:

שלא יהיה כאן דיון עקר ולפחות הנציגים יהיו פה.

היו"ר זבולון אורלב:

כרמית, את מוכנה? את מעודכנת?

עדי גולדינר:

אני מעודכנת, אבל - - -

קריאה:

אני רוצה להגיד שהאכיפה ממשיכה כרגיל והקנסות כרגיל.

היו"ר זבולון אורלב:

הבנתי. מי שנמצאת אתנו זו עדי גולדינר, אבל היא מציעה שנמתין עוד כמה דקות שתגיע עורכת הדין כרמית יוליס, שבקראה יותר בעניין, אז נמתין את הכמה דקות ונחזור לדבר הזה ואז תוכלו לשאול את כל השאלות שאתם רוצים. לא הזמנו את משרד הפנים, כי מי שמוביל את החוק הזה, לצערי אני אומר, זה לא משרד הפנים אלא משרד המשפטים כידוע.

אורית זוארץ:

אבל צריך את הסכמתם, הם חלק אינטגרלי.

היו"ר זבולון אורלב:

הוא יגיד מה הסכמת הממשלה, לא מה הסכמת משרד המשפטים, אלא מה הסכמת הממשלה בוועדה המשותפת, יגידו את ההסכמה. אני אומר לך מה אמר לי ארז קמיניץ, אבל אני ידעתי שלא תסמכו על מילה שלי, אז לכן ביקשתי שיבוא נציג מוסמך של משרד המשפטים, שהוא ימסור את הדיווח מה הסכמת הממשלה בעניין הזה. אז לכן הייתה התפתחות והיה טיפול אינטנסיבי שלנו לאורך החודשים האחרונים, כדי שבחוק התכנון החדש, יהיה הסדר.

הדבר השני שהולך להיות בחוק התכנון, כפי שמסר לי ארז קמיניץ, האפשרות להקים גן או מעון זה לא רק במסגרת של שימוש חורג, אלא יהיה היתר לוועדת תכנון מקומית מראש, להגדיר תנאים לשימוש לצורך דבר ציבורי, שגם כמובן העניין שלנו כלול בתוכו. כלומר, בעניין שלנו יכולים להחליט לדוגמא, ואני אומר מה שהוא אמר לי, שבבית שיש בו כך וכך דיירים, אם מדובר בקומה הראשונה ולא מדובר בצומת סואן, אז מספיק לקבל היתר. לא צריכים היתר לשימוש חורג, ואז זה לא מוגבל בכלל בזמן.

אורית זוארץ:

היתר בוועדה לתכנון ובנייה.

היו"ר זבולון אורלב:

לתכנון ובנייה המקומית. כלומר, בניגוד לקיים היום, שחייבים לתת את זה רק דרך היתר לשימוש חורג, המסלול הזה הוא לא היתר לשימוש חורג, אלא לשימוש קבוע.

אורית זוארץ:

זהו, אז מה החלופה, לא כל כך ברור לי. צריך לעשות שינוי ייעוד.

היו"ר זבולון אורלב:

אז אני אומר עוד פעם, לא צריך שינוי ייעוד, אז זה מה שהוא אמר לי.

אורית זוארץ:

אז איך עושים את זה.

היו"ר זבולון אורלב:

מיד, אני רק רוצה לקצר כדי שלכרמית לא תהיה הרבה עבודה, וברגע שהיא תבוא תוכלו לשאול את כל השאלות. אני אומר, אלה שני הדברים שנמסרו לי, שאם הם משקפים את הסכמת הממשלה, נראה לי שזה פתרון סביר או קצת אפילו יותר מסביר. אנחנו בכל מקרה, קבוצה של חברי כנסת, הגשנו הסתייגויות לחוק התכנון והבנייה, כדי להשיג עוד כמה הישגים בסוגיות שלנו.

צריך לומר ביושר שהבעיה היא לא רק שלנו. הבעיה היא של גילאי 3 ומעלה, הבעיה היא של בתי כנסת שמתפללים בדירות. הבעיה היא הרבה יותר רחבה. בעיה של כל השימוש לצורך ציבורי, שנמצאים היום בשימוש חורג. הבעיה כאן היא מאד מאד רחבה, ולכן יש לחץ כבד ואני חושב שהלחץ הזה הועיל לקבל את שתי ההסכמות האלה של הממשלה, ונחזור לזה ברגע שכרמית תהיה.

הדבר השני שאני רוצה לדווח. אנחנו, לפחות אני אמרתי לאורך כל הדרך, דברים שהם בשיקול דעת וקשורים לשיקול דעת שהיא בסמכות הממשלה, לא תהיה בהם הפרטה ולא ילכו למיקור חוץ. אני על זה - - -

אורלי לוי אבקסיס:

... על כך שהוא מיקור חוץ. בזה שאתם תגידו שזה לא ברווז וזה תרנגולת, אבל אם הוא עוסק גם - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אני מבקש ממך להפסיק להפריע לי.

אורלי לוי אבקסיס:

לא, אני לא אפסיק.

היו"ר זבולון אורלב:

את תפסיקי. אז אני קורא לך לסדר פעם ראשונה.

אורלי לוי אבקסיס:

סליחה, אם אתם אומרים - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אורלי, אני אוציא אותך. אני קורא לך לסדר פעם שנייה.

אורלי לוי אבקסיס:

אתה מוזמן להוציא אותי, אבל - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אני אוציא אותך.

אורלי לוי אבקסיס:

וגם אם אני לא אהיה פה - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אני קורא אותך לסדר פעם שלישית. אני מבקש ממך לעזוב את הישיבה.

אורלי לוי אבקסיס:

אני מקווה שיהיה לי גם זמן - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אני מבקש ממך לעזוב את הישיבה.

אורלי לוי אבקסיס:

אתם - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אני מבקש ממך לעזוב את הישיבה. לא תשתלטי על הישיבה. לא תשלטי על הישיבה. אני לא אאפשר לך לדבר. אני עוצר כרגע את הפרוטוקול, אף אחד לא ישמע אותך, אני אצעק יותר חזק, אף אחד לא שומע אותך. אדוני הסדרן, אני מבקש ממך להוציא אותה מהחדר. לא תהיה פה השתלטות, את גורמת לבושה, כיצד הכנסת הזאת מתנהלת.

אורלי לוי אבקסיס:

בושה - - -

היו"ר זבולון אורלב:

בושה של התנהגות. ככה לא מתנהגים. ככה לא מתנהגים. תואילי לעזוב את החדר. תואילי לעזוב את החדר. תואילי לעזוב את החדר.

כפי שאמרתי, עמדנו על זה מלכתחילה. משהו בהר לי שיש מחשבה שבמסגרת המבדקות שיימסרו לגורמים חיצוניים, תקראו לזה איך שאתם רוצים – נותני שירותים, מיקור חוץ, קבלנים – לא חשוב מה. אמרתי בצורה ברורה לממשלה – זה לא איתי. אני גם מראשי השדולה להעסקה ישירה. אני נלחם בכל הכוח נגד עובדי קבלן ואני לא אתן שתחת ידי, דבר שאני חושב שהממשלה צריכה לעשות אותו באופן ישיר, יימשך.

אני שמח לדווח לוועדה, שיש סיכום עם הממשלה. אנחנו לא יכולים להציג את הניסוח, כי כאמור אנחנו מנועים ולכן לא נדון בנוסח, אבל כל מי שקשור בפיקוח ישיר, כל מי שקשור בפיקוח שיש בו שיקול דעת ושיש בו סמכות, למשל הפיקוח הפדגוגי, ייעשה על ידי עובדים שיועסקו במישרין על ידי המדינה.

מירב ישראלי:

זה גם לא פיקוח, זה הסתייעות.

היו"ר זבולון אורלב:

אני מודה לך. כל מה שקשור בפיקוח, שזה סמכותי ושיש בזה שיקול דעת או בהסתייעות לפיקוח, כגון ללכת ולהכין חוות דעת מקצועיות, שהן בשיקול דעת, ייעשו בהעסקה ישירה על ידי הממשלה. לצערי, מפריחים כל מיני ספינים שקריים שאין להם יסוד, הפרטות וכדומה. ואני מוכרח לומר שלא הייתה כאן מלחמת עולם כדי להבהיר את הדבר הזה, ואני מודה גם למשרד האוצר וגם למשרד התמ"ת וגם למשרד המשפטים, שהיו שותפים בגיבוש, ואני גם יכול לומר שאם לא היה המעצור של ועדת הכנסת, היום גם היינו מציגים ודנים בנוסח הזה, שזה העיקרון שלו. ואני חושב שזה דבר חשוב. אני חושב שמדובר כאן במסר מאד מאד חשוב, שהדבר הזה נמצא בהעסקה ישירה. אני מקווה שגם השר מעודכן בזה, אני לא יודע אם הוא מעודכן.

דב סלמן:

הוא מעודכן.

היו"ר זבולון אורלב:

הוא מעודכן בסיכום עם משרד האוצר.

אלה בעצם שני הדברים שחשבתי שמן הראוי לדווח למדינה. בכל יתר הדברים, כמובן איננו יכולים כרגע לדון. נדמה לי שאלה היו שני העדכונים המאד מאד חשובים.

כאמור, אנחנו נמצאים כרגע בהתייעצויות האם הולכים לרביזיה, האם הולכים למשוך את החוק ולהגיש חוק חדש, כדי שלא תהיה טענה חדשה. הרי הטענה החדשה היא מפני שאנחנו רוצים לעשות משהו בקריאה השנייה והשלישית, שוועדת הכנסת הכירה בזה שזה שונה, שזה חדש לעומת הקריאה הראשונה. למרות שהייעוץ המשפטי שלנו בוועדה אמר שלא מדובר בנושא חדש, אבל ההצבעה היא הצבעה פוליטית, היא לא הצבעה מקצועית כמובן, וזו סמכותה של ועדת הכנסת, צריך להכיר בדבר הזה; והאפשרות השלישית זה לחזור לנוסח המקורי, שאת זה בעצם אנחנו יכולים לעשות, אבל אני חושב שזו טעות לחזור לנוסח המקורי, כי אני הוא זה שחשב שהנוסח המקורי הוא לא טוב. אף אחד לא רוצה פיקוח ורישוי כל שנה, למרות שזאת הייתה הצעת הממשלה, לא הצעה שלי.

קריאה:

כל חודש.

היו"ר זבולון אורלב:

כל חודש. זהו. עד כאן. כרמית הגיעה? איפה הגברת ממשרד המשפטים?

אורית זוארץ:

יש אפשרות לקבל איזה שהוא נוסח כתוב לגבי ההתחייבויות?

היו"ר זבולון אורלב:

לא. הנוסח יימסר ברגע שתחודש הוועדה ואם ניפגש באופן אישי, אני אהיה מוכן לתת לך. לוועדה כרגע אני חושב שיש גם מניעה, אני לא רוצה - - -

אורית זוארץ:

לא, את הנוסח - - - אנחנו במקביל עובדים בערוץ נוסף בוועדה לתכנון ובנייה.

היו"ר זבולון אורלב:

את מדברת של שימוש חורג?

אורית זוארץ:

על הנוסח, אתה יודע, ההתחייבות. אנחנו שבעות התחייבויות של משרדי ממשלה ושבעות מכתבים. גם כשהייתי בארגונים, גם כשהגעתי לכנסת - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אורית, הבנתי את המסר. אני לא יודע אם יש נוסח כתוב, כיוון שהוועדה נמצאת, ועדה משותפת כידוע הייתה בדיונים. אני יכול להגיד לך מה הסבירו לי.

שלמה מולה:

יש הודעה בתקשורת של השר שהוא מושך את החוק.

היו"ר זבולון אורלב:

אתה לא היית כאן בראשית הישיבה. אני אמרתי ודיווחתי כאן לוועדה שזו אחת האפשרויות.

אורית זוארץ:

הוא כבר הודיע.

שלמה מולה:

לא, הוא כבר הודיע ברדיו גם.

היו"ר זבולון אורלב:

הוא הודיע שהוא מתכוון, אבל נראה בשעה 11:00. יכול להיות. אני רק יכול לומר לך שבתום ישיבת ועדת הכנסת הייתה התייעצות שלי עם משרדי הממשלה, ואכן זו הייתה אחת ההמלצות שלנו. אם נראה עד השעה 11:00 שיש אפשרות לשנות ברביזיה את ההצבעה, אז הוא לא יודיע. אם לא יהיה שינוי בהצבעה – אז כנראה שזאת הדרך. למה? כי לרצון לחזור לנוסח המקורי – אני לא תומך בדבר הזה. איך אתה מתגבר על נושא חדש? אתה מתחיל את כל החקיקה מההתחלה. כלומר בקריאה הראשונה יהיה הנוסח שרצינו להעביר בקריאה שנייה ושלישית. ואז תהיה משמעת קואליציונית, החוק יעבור, שלא תהיינה אי הבנות, כי במליאה יש משמעת קואליציונית, מה שאין בוועדה, אלא אם כן האופוזיציה הצליחה היום לפורר את הקואליציה. אמרתי, היום תתחיל לספור את המועד מתי תוקדמנה הבחירות. בסדר גמור, אני הבנתי.

אורית זוארץ:

הקואליציה מפוררת את עצמה. אתה יודע, אני משתדלת לשמור על איפוק, עם כל האשמות הקשות האלה, זבולון. אבל אני רוצה להתייחס, ברשותך.

היו"ר זבולון אורלב:

אורית, לגבי מה שאת שאלת, אמרת לי ארז קמיניץ, אם הבנתי נכון ממנו, שאין עדיין נוסח שהוועדה המשותפת לפנים ולכלכלה דנה בו. מדובר על הסכמות עם הממשלה. אינני יודע אם ההסכמה הזאת היא כתובה. אני יכול לשאול לא רק את ארז קמיניץ, אני יכול גם לשאול את חברי הכנסת שיזמו את הדבר הזה, ואני מפנה אותך לאחד מהם, זה אורי מקלב, ואורי מקלב בעיני בסוגיות האלה הוא בר סמכא. הוא היה סגן ראש עיריית ירושלים וטיפל, הוא מתמצא. כשאני צריך משהו בסוגיות האלה אני שואל אותו.

אורית זוארץ:

כיהנו במקביל. כשהוא היה סגן פה אני הייתי סגנית במקום אחר, ואנחנו מכירים את ה - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אז אני מציע ש - - -

שלמה מולה:

אני אגיד לך מה יעבור, אדוני.

אורית זוארץ:

אני מבקשת להתייחס ברשותך, זבולון, כבוד יושב הראש. אם אפשר להתייחס לדברים.

היו"ר זבולון אורלב:

אנחנו מושכים זמן עד שכרמית תגיע.

שלמה מולה:

אני אומר לך שאנחנו לא נגד החוק. אתה צוחק, אבל תן לנו, כל מה שאנחנו באים ואומרים זה כמה דברים חשובים, שהחוק יעבור למשרד החינוך. אנחנו רוצים שההורים לא יצטרכו לשלם עוד כסף, שהמדינה תממן מימון מלא. ואני רוצה להודיע לך שאנחנו גם רוצים להכניס את כושר ההשתכרות, אפילו בסיוע למשפחות שעובדות, שאנחנו רוצים להיטיב עם מעמד הביניים. אלה הדברים, ההסתיוגויות האלו, הן מאד פשוטות, תכניסו ואין בעיה. כל יתר הדברים, תאמין לי, זה לא הדבר הכי - - -

היו"ר זבולון אורלב:

חבר הכנסת מולה, שאני אשב איתך לא בפורום הוועדה ואולי גם עם אורית, ואסביר לך שמה שרוצים להכניס לחוק פירושו לטרפד את החוק, כי מה שרוצים להכניס לחוק אין לזה אחר ורע בתהליך חקיקה. אתה כבר גם מחוקק ויודע מה נכנס לחוק, מה נכנס לתקנות, מה נכנס לצווים, כל דבר ומיקומו.

אני רק רוצה לעשות תיקון אחד באופציות שאמרת. אני שכחתי לומר, ותודה לך מירב שהפנת את תשומת ליבי, שהשר מושך את החוק. אתם זוכרים שהחוק הזה יש לו שני אבות. האב השני לא מושך. האבא השני לא מושך.

שלמה מולה:

אז זאת אומרת ששני האבות רבים, אז השאלה - - -

היו"ר זבולון אורלב:

לא, האבות לא רבים. אנחנו עובדים בתיאום מלא. אני משבח את השר שמחון על כל ההתנהלות שלו. כלומר, גם אם השר ימושך, החוק הפרטי נשאר על השולחן.

שלמה מולה:

אני רוצה להציע לך, מאחר שאתה היית גם מנכ"ל משרד החינוך, איש חינוך מוערך, אני אומר לך - עם שר החינוך הנוכחי יכולת אולי להגיע להסכמות. כדאי לך, תחשוב על זה מראש.

היו"ר זבולון אורלב:

בשביל הנושא הזה אתה תצטרך להצביע מפד"ל, ואם כולם יצביעו אני אהיה ראש הממשלה. אני מתחייב בפניך, כשאני אהיה ראש הממשלה אני מעביר את כל החוק הזה, גם בשלב הזה, אני מעביר אותו לחינוך, למרות שמה שמכריז כל הזמן שר התמי"ת, הוא אמר בכמה וכמה הזדמנויות, ברגע שיהיה חינוך חינם, גם גילאי 0-3, מקומו במשרד החינוך.

שלמה מולה:

נכון.

היו"ר זבולון אורלב:

אני לא מתחייב על חינוך חינם אבל.

אורית זוארץ:

אם המפד"ל מבטיח להיות מה שהוא היה לפני שני עשורים, אז אנחנו מוכנים לשקול את זה.

היו"ר זבולון אורלב:

לשקול לא כדאי לי. אם תגידי לי משהו יותר נחרץ, אני בהחלט רואה את הדבר הזה בחיוב.

אורית זוארץ:

אנחנו בעד, אתה יודע - - -

היו"ר זבולון אורלב:

חברים, אני אתן רשות אך ורק בשני הנושאים האלה, ומי שיאמר דברים אחרים, אני פשוט אאלץ להפסיק את הדבר הזה. כלומר יש כאן את האופציות שדיברתי, עליהן אפשר לדבר. אפשר לדבר על שימוש חורג, אפשר לדבר על הדיווח. אנחנו לא נכנסים לדיון ולא לוויכוח.

חברת הכנסת זוארץ, זכות הדיבור בשבילך.

אורית זוארץ:

כבוד יושב הראש, אני קודם כל רוצה לפתוח את דברי ולומר שאני ממש מצרה שהצעת החוק החשובה הזו הגיעה לפסים האלה ולמקומות האלה. אנחנו ישבנו כאן במסגרת הוועדה ודנו לאורך שבועות, גם אם לא יכולתי להגיע תמיד קיבלתי עדכונים. אני פה שלוש שנים ואני יודעת ממתי אני חלק מהדיונים בוועדה, ואני גם ביקשתי מסייעת קדימה להציב אותי כממלאת מקום קבועה, יחד עם חבר הכנסת אבי דיכטר, כי הנושא הזה הוא בדמנו.

אני אומרת לך יושב הראש, אנחנו מכירים אותך ממעגלים אחרים, והאשמות הקשות אחרי הדיון בוועדת הכנסת, על ניצחון הלוביסטים, אני רואה את זה כשקר גס, כבוד יושב הראש. אני שליחת ציבור, אני הלוביסטית של אזרחי ואזרחיות מדינת ישראל, של ההורים, של הילדים וזה מה שעומד לנגד עיני.

לאורך כל הדיונים חזרתי והעליתי מתוך ניסיוני, גם כסגנית ראש מועצה, וגם כמי שבאה מתחום החינוך לגיל הרך, באמת הרבה מאד שנים, שיש כאן בעיה קריטית בכל מה שקשור לשימוש חורג. במקביל אנחנו יושבים גם בוועדת התכנון והבנייה ואנחנו שומעים ורואים את ההתנהלות והתרעתי, ויושבת כאן סגנית ראש העיר בתל אביב. היא אמרה 'אור אדום', 'אור אדום', כמה שיכלנו להתריע, ובשבוע שעבר כשישבנו ועם נציגי התמ"ת, העליתי את הנושא הזה שוב. ומכס, לפחות מהיועץ המשפטי, הבנתי שאתם לא כל כך מכירים את הנושא וצריכים לבדוק אותו יותר לעומק, ולא קיבלתי תשובה. כלומר, קיבלתי את המכתב. אבל עדיין אני אומרת, צריכים להגיע להסכמות במקביל, ואי אפשר, גם אם החקיקה הזו היא חקיקה שעומדת בפני עצמה, יש כאן מצב שחקיקה אחרת פוגעת בחקיקה הזו, או פוגעת בלקוחות, בצרכנים, בילדים, בסופו של יום. הופכת את כל הגנות לעברייניות, את כל מנהלות הגנים לעברייניות. גם אם תהיה כאן איזו שהיא הבטחה של משרד המשפטים על הנייר, כל עוד זה לא בתוך החוק וזה לא הסתייגות שהיא מקובלת על משרד המשפטים ועל משרד הפנים, שבסופו של דבר יצטרך לאכוף את זה, אנחנו כאן בבעיה. ומבחינתי עדיף לחכות עוד קצת ולהעביר את החוק, כשהוא נותן מענה לסוגיות האלה מאשר למהר ואחר כך לשלם את המחיר. אז זה לגבי שימוש חורג.

לגבי הציר הנושא שהעלית, נושא חדש, גם בהקשר הזה, אני פעם שמעתי בציר אחר, שאם יש ספק אז אין ספק, גם במקרה הזה יש ספקות ואני חושבת שצריך לבדוק את זה יותר לעומק, וצריך לקבל התחייבויות יותר ברורות. ואם צריך לפתוח את הנושא הזה ולדון בו מחדש, אז אנחנו נדון בו עוד פעם ונסגור את הסאגה הזאת. זאת אומרת אנחנו גם לא רוצים למשוך את זה יותר מדי, אנחנו לא רוצים להפקיר את ילדי מדינת ישראל.

היו"ר זבולון אורלב:

אי אפשר לדון. הואיל וטענת נושא חדש התקבלה - - -

אורית זוארץ:

אז זה יחזור לממשלה ואם כל כך לחוץ להם, אז הם ישבו בוועדת שרים ויקבלו החלטה ויביאו את זה בפגרה ונמשיך לקיים את זה.

היו"ר זבולון אורלב:

לא, אי אפשר.

אורית זוארץ:

למה אי אפשר להביא את זה לוועדת השרים? עשו לי את זה עם חוק אחר.

היו"ר זבולון אורלב:

אני יכול להסביר לך.

אורית זוארץ:

כן, אני אשמח.

היו"ר זבולון אורלב:

ועדת השרים, אורית, אם יותר לי ללמד אותי קצת מתקנון הכנסת. הטענה של נושא חדש היא תמיד כלפי הקריאה הראשונה. בין הקריאה הראשונה לבין הקריאה השנייה והשלישית, הממשלה יכולה לעשות 20,000 החלטות. זה לא פותר את בעיית נושא חדש. כדי לפתור את בעיית נושא חדש, אם רוצים בכל זאת לדון בנושא החדש שהתקבל, צריך להתחיל לחזור על החקיקה מראשיתה. כי הממשלה, ועדת השרים קיבלה פעמיים החלטה והממשלה קיבלה החלטה. זה לא פותר את הבעיה של הנושא החדש. כלומר, מה שאת רוצה כבר התקיים, ולכן אמרתי, לכן השר ואני בדעתו, להתחיל את כל הנושא, מה שאנחנו רצינו לקריאה שנייה ושלישית, להתחיל אותו מקריאה ראשונה עוד הפעם ואז זה פותר את הבעיה. לכן איננו יכולים לדון עם נוסח. דיון רעיוני נעשה במקומות אחרים. אנחנו לא יכולים לדון בנושא הזה במסגרת חוק, כי הכנסת קבעה שזה נושא חדש, אז מה?

אורית זוארץ:

צריך למצוא פתרון. אני לא משפטנית.

היו"ר זבולון אורלב:

אין פתרון.

אורית זוארץ:

בהקשר לזה אני אומרת, אנחנו פשוט מכירים את ההתנהלות הזו והיינו בסרט הזה גם כשדובר על ההפרטה של תהליכי הרישום לגני הילדים ולמעונות, וראינו איך הדברים מתנהלים. כבר ראינו שבסופו של דבר

היו"ר זבולון אורלב:

זה לגיטימי להגיד – 'אני לא מאמינה', זה לגיטימי 'אני חשדנית'.

אורית זוארץ:

זה לא שאני לא מאמינה. כמה זמן אנחנו יושבים בוועדה לפניות הציבור יחד עם הוועדה לקידום מעמד האישה, כשעשו איזה שהוא שינוי והפריטו את כל ההליך של רישום הילדים למעונות המוכרים והמוסדרים.

תמר אלמוג:

זה לא רישום, זה רק הבקשות.

אורית זוארץ:

לא, לרישום, את כל ההליך.

תמר אלמוג:

הרישום נעשה במעונות.

אורית זוארץ:

אבל סליחה, רוב ההורים שבאים למעונות מבקשים תמיכה, ואנחנו יושבים כבר שלוש שנים ומתעסקים עם העניין הזה. תחום שאתם אמרתם שעלה 5 מיליון שקלים, עולה עכשיו 15 מיליון שקלים. ובסופו של יום זה מתגלגל אל ההורים. אני חוששת, אני מניסיוני בשלוש השנים האלה, עם כל ההערכה שלי למשרד התמ"ת ולצוות שעושה את עבודתו נאמנה, לפעמים אין שליטה על המערכת שיוצאת מהידיים. אין שליטה וראינו. כמה זמן אנחנו מתעסקים עם הרישום של הגנים? חודשים על גבי חודשים הורים נתקלים בחומות - - -

מיטל להבי:

והצהרוניות.

היו"ר זבולון אורלב:

סליחה מיטל, גם את תקראי לסדר.

אורית זוארץ:

צר לי, ניסיוני מר ולכן אני אומרת, אם יש חשש שזה יקרה גם על הציר הזה, מבחינתנו צריכים לסגור את הפינה הזו לפני שאנחנו מקדמים את הצעת החוק.

היו"ר זבולון אורלב:

תודה רבה. את לא צריכה יותר להצביע. שמך מופיע, אני אשקול אם לתת לך רשות דיבור. אני רוצה לחזור לעניין של השימוש החורג, כי בינתיים נכנסה עורכת הדין כרמית יוליס. אני רק רוצה לומר לך, שנהייה מיושרים, מה אני דיווחתי ותאמרי אחרי זה בסגנון שלך. נמסר לי על ידי ארז קמיניץ, שיש הסכמה ממשלתית שבחוק התכנון והבנייה, אני לא יודע באיזה סטאטוס זה כרגע נמצא, אם יש מסמך, אין מסמך, אם זה הגיע, לא הגיע. אין לי מושג, תעדכני, על שני דברים, אחד שהיתר לשימוש חורג לא יהיה ל-7 שנים אלא ל-12 שנה עם אפשרויות של שר המשפטים להאריך את זה כל פעם בעוד שנתיים או שלוש נוספות, אחד. שניים, שתהיה סמכות לוועדת תכנון מקומיות, להגדיר מראש כללים, שמי שעומד בכללים האלה לצורך שימוש ציבורי, יקבל היתר ואז זה לא מוגבל בזמן.

אורית זוארץ:

ובאיזה מסגרת, כי זה לא כל כך ברור לי.

היו"ר זבולון אורלב:

אז זה מה ששאלתי אותה. אמרתי שהיא גם תעדכן באיזה סטאטוס זה נמצא, זה בהסכמה, זה כתוב.

אורית זוארץ:

בדיוק, באיזה סעיף ההיתר, אם זה שימוש חורג.

כרמית יוליס:

אני אסביר. אני מתנצלת שהגעתי באיחור. אני אומר בהמשך לדברים שאמר יושב הראש - - -

היו"ר זבולון אורלב:

עוד שנייה אחת, המכתב של היועץ המשפטי לממשלה, אני רוצה לומר לפרוטוקול, המכתב של היועץ המשפטי לממשלה הוא מ-17 במרס 2011, מכתב ההשלמה היה מיום 21 במרס. אם חברי הכנסת רוצים שנעשה עוד צילום, אנחנו נעשה צילום וניתן לכם.

אורית זוארץ:

לא, יש לנו. אנחנו ישבנו אז בחדר.

היו"ר זבולון אורלב:

אז זה מה שאמרתי. התחלתם לשאול על המכתב.

אורית זוארץ:

לא, חשבתי שיש אולי מכתב חדש.

היו"ר זבולון אורלב:

כרמית, בבקשה.

כרמית יוליס:

אז למעשה אנחנו מדברים על שני אפיקים.

אורית זוארץ:

סליחה, מה תפקידך בכוח, אני רוצה לדעת.

כרמית יוליס:

כרמית יוליס ממחלקת ייעוץ וחקיקה אזרחי, משרד המשפטים. למעשה אנחנו מדברים על שתי הסדרות בשתי מערכות נפרדות. אחת נוגעת לחקיקה העתידית, וזה בהמשך לדברים שאמר יושב הראש. זה נוגע להצעת חוק התכנון והבנייה, שלצערי לא השלמנו בה את סיום ההצבעות בוועדת הפנים ובוועדה המשותפת, אבל אנחנו - - -

שלמה מולה:

זה לא יקרה בקרוב, אני מודיע לך, גם זה לא יקרה. תניחי את דעתך, זה לא יקרה בשלב הזה.

כרמית יוליס:

זה יהיה תסריט מאד גרוע מבחינתי, אבל לכן אני אומרת - - -

אורלי לוי אבקסיס:

החלק הרלבנטי נמצא בפנים?

כרמית יוליס:

כן, אז רגע, אני רוצה רגע להבהיר כדי שלא יהיה בלבול, כיוון שהדברים שאמר יושב הראש רלבנטיים להצעת חוק התכנון והבנייה, שהיא מלכתחילה הצעה ממשלתית, זו שנדונה בוועדה כבר שנתיים, מדברת על זה השימושים החורגים וההקלות יכולים להמשיך ולהינתן רק לפרק זמן של 9 שנים מיום פרסום החוק. כלומר, לאחר שיחלפו 9 שנים מיום שפורסם החוק, על פניו לא ניתן יהיה עוד להוציא היתרים לשימושים חורגים, או לבקש הקלות. לא ניתן יהיה בכלל.

בהקשר הזה שמענו הסתייגויות, בין היתר של חבר הכנסת מקלב, שבא אתנו בדברים, והוא הפנה את תשומת ליבנו לשימושים ציבוריים מסוגים מסוימים, שבהקשר שלהם לכרות את הענף של השימושים החורגים לגמרי, גם אם מדובר על פרק זמן של עוד 9 שנים, עשוי להיות מאד בעייתי. בין היתר שימושים ציבוריים מהסוג שעליו אתם מדברים לצורכי חינוך. ולכן אנחנו הגענו איתו להסכמה, שבהקשר הזה ניתן יהיה, בפרק זמן של 12 שנים מיום פרסום החוק, להמשיך ולתת שימושים חורגים לטובת השימושים האלה, כאשר ניתן יהיה, ככל שיחלפו 12 שנים ועדיין יחשבו שיש בזה צורך, זה בסמכות שר הפנים, באישור הוועדה. ניתן יהיה להאריך את פרק הזמן של 12 שנים לתקופות לנוספות. עכשיו, הדבר הזה הוא חלק מהמגעים שניהלנו עם חבר הכנסת מקלב.

אורית זוארץ:

איפה זה עומד?

כרמית יוליס :

איפה זה עומד? לא הגענו להצביע על הסעיף הזה בחוק, ולכן - - -

אורית זוארץ :

אז אין כלום.

אורלי לוי אבקסיס :

ואתם תיקנתם אותו בחוק?

כרמית יוליס :

מה המשמעות תיקנו? זה במסגרת הסתייגות, חבר הכנסת לוי, זו הסתייגות שאני אומרת לך שהיא מקובלת עלינו.

שלמה מולה :

אבל בשביל ההסתייגות לא צריך אתכם.

היו"ר זבולון אורלב :

חברים, לא יהיה פה שוק.

אורית זוארץ :

זה לא סגור.

היו"ר זבולון אורלב :

רק דקה, אני אאפשר לך - - -

כרמית יוליס :

זה מאד סגור וזה לא רלבנטי ואני אסביר.

היו"ר זבולון אורלב :

אורית, אני אקרא אותך לסדר. אני לא אמנע ממך לשאול כל שאלה שאת רוצה, רק אי אפשר במקהלה, זה לא עובד ככה, מה ההתנפלות הזאת? תנו לה לסיים. סיימת?

כרמית יוליס :

לא, לא סיימתי. אני רוצה להבהיר את הדבר אולי הכי חשוב.

היו"ר זבולון אורלב :

תרשמו את כל השאלות, אין בעיה, אחד, אחד, לא שומעים אתכם.

כרמית יוליס :

הדבר הכי חשוב הוא שכל מה שהסברתי עכשיו רלבנטי למצב החוקי העתידי, שבו אנחנו מדברים על מצב שבו חוק התכנון והבנייה יהיה חוק התכנון והבנייה שהוא הרפורמה, ולא חוק התכנון והבנייה שנת 1965. ביחס לחוק התכנון והבנייה הקיים, יש בו את האפשרות שכולכם מכירים לבקש שימושים חורגים או הקלות. לכאורה גם ככל שחלילה הרפורמה לא תעבור, את הדבר הזה ניתן יהיה לבקש לאורך זמן ופרק הזמן של 12 שנים הופך להיות לא רלבנטי. לכן, אם ההסכמות האלה עם חבר הכנסת מקלב, אם הן כתובות על ספר החוקים או לא, זה דיון שהוא נכון לעכשיו מעט עתידי, כיוון שהרפורמה היא עדיין לא חוק. אני אומרת לכם מה הממשלה הסכימה. אתם יכולים לא לסמוך, אבל זה מה שאני אומרת, שזה לגמרי סגור.

אני אומרת, במצב החוקי הקיים עלתה שאלה מכיוון לגמרי אחר. אני הייתי פה באיזה שהוא דיון שהיה בוועדה בנושא הזה, ואני הבהרתי שעמדת הממשלה היא, שככל שיש מוסד שהוא מקבל רישיון, וזה לא משנה לאיזה צרכים. זה יכול להיות גם מפעל לצורכי בריאות שמקבל רישיון מהמדינה, אז טרם מתן רישיון למפעל שמתקיים במקום, אנחנו חושבים, וזאת עמדה משפטית שיצאה תחת ידי היועץ, שצריך לבחון את ההסדרה החוקית של אותו מקום לפני שהוא מקבל את אותו רישיון, בפרט אם זה כרוך בתקציבים. ולכן אמרתי בוועדה שאם יש מוסדות שהם לגמרי לא מרושים והם לא מכוסים מהבחינה התכנונית, עשויה להיות בעיה לתת להם רישיון. על בסיס האמירה העקרונית הזאת יצא המכתב של היועץ והיועץ אמר שזאת העמדה העקרונית שהוא דבק בה. וגם כאשר אנחנו מבקשים תנאי למתן רישיון להראות הסדרה תכנונית, בין אם זה היתר, בין אם זה הקלה, בין אם זה שימוש חורג, אנחנו מבטיחים ככה קשת רחבה של אינטרסים, גם שלטון החוק וגם עיקרון החוקתיות, אבל גם אינטרסים שנוגעים לבטיחות ולבריאות, ולעוד שורה ארוכה של דברים. הפתרון שהיועץ נתן מענה בהקשר הזה, זה שככל שהצעת החוק תבשיל לחוק, אז ייכתב נוהל שתינתן בו תקופת מעבר ותינתן האפשרות לכל אותם מוסדות שרוצים עכשיו לקבל רישיון - בהקשר הזה מעונות יום - לתת להם פרק זמן להכשיר את עצמם. לבקש בקשה לאישור חורג, להגיש תכנית. ככל שהם יראו התקדמות בהליך התכנוני, ניתן יהיה לתת להם רישיון, גם אם היום הם לא - - -

אורית זוארץ:

אבל יש כאן בעיה, אני אומר לך למה. מכיוון שיש כאן איזה שהם שני צירים שבהם הגנים הפרטיים ומעונות היום יצטרכו לעבור בשני מסלולי רישוי והיתר מקבילים, כשהם סותרים. ההנחיות סותרות. את לוקחת את ההנחיות של התמ"ת לגבי הבינוי והסטנדרטים, הם סותרים את ההנחיות של שימוש חורג. אני מעלה את זה כבר מהיום שהתחלנו לדון. יש כאן שני צירים של תכנון ובנייה שמתייחסים להיבטים התכנוניים. אחד זה הנחיות של התמ"ת, שהם יהיו אמת המידה שתקבע האם הגן הזה יקבל רישוי והציר השני זה הציר של תכנון ובנייה. יושבת כאן סגנית ראש העיר, היא חיה את זה, היא חווה את זה על בשרה מדי יום. כל הנושא הזה של גבהים והמבנה הפיזי. ויש כאן את העניין של פיקוד העורף, ויש כאן את העניין של משרד הבריאות עוד פעם, פעמיים משרד הבריאות, כי גם שימוש חורג מחייב משרד הבריאות וגם החוק מחייב עכשיו משרד בריאות. אז יש לנו פעמיים משרד בריאות. כיבוי אתם מחייבים, אז זה פעמיים כיבוי. פיקוד העורף אתם מחייבים, אז זה פעמיים פיקוד העורף. נוצר כאן מצב אבסורדי של שני סטים של קריטריונים שאין ביניהם חפיפה. זה הכל.

היו"ר זבולון אורלב:

תודה רבה. אני רוצה להבהיר את השאלה שהיא העלתה ואמרה אותו כבר כמה וכמה פעמים סגנית ראש עיריית תל אביב, שיצטרכו להסדיר, אני לא יודע באיזה חוק, או בחוק התכנון והבנייה או בחוק שלנו, שתהיה הלימה מוחלטת בין תביעות הרישוי של חוק הפיקוח, לבין התביעות של שימוש חורג או היתר. כי לא עולה על הדעת שצריכים לעבור פעמיים את אותן הערכות, או לעבור מערכות סותרות. הסוגיה הזאת חייבת לתת פתרון. כלומר, אני לא יודע איזה חוק צריך להתיישר עם איזה חוק. האם חוק הפיקוח צריך להתיישר עם חוק התכנון, או חוק התכנון צריך להתיישר עם חוק הפיקוח. זה פתרון שצריכים לתת לו, וזו בעצם השאלה - - -

אורית זוארץ:

זה פשוט הזוי, אני אומרת לך בכנות.

היו"ר זבולון אורלב:

הבהרת מצוין את השאלה שלך. כרמית.

כרמית יוליס:

אני אשיב לעניין הזה, שבהקשר הזה צריך לבדוק באמת את ההלימה המקסימאלית שצריכה להיות בין מערכת הדינים השונים. ביחס לתכנון ובנייה, שזה התחום שאני אמונה עליו, ואולי משרד התמ"ת ישלים, מה שקובע בדיוק איזה מסלול צריך לעבור על מנת לקבל היתר או בקשה לשימוש חורג, זה מה שקבוע בתקנות מאד מאד מפורטות של בקשה להיתר תנאיו ואגרות. חבל לי שאנשי מינהל התכנון לא נמצאים פה, כיוון שהם אמונים ומאד בקיאים בזה, ואני בטוחה שהם יהיו קשובים על מנת לעשות את ההתאמות הנדרשות לשימוש כזה.

היו"ר זבולון אורלב:

אני אקיים על זה ישיבה מיוחדת עם מינהל התכנון. כלומר, הסוגיה הזאת עוד דורשת טיפול.

אורית זוארץ:

ועם מינהל התכנון של התמי"ת.

היו"ר זבולון אורלב:

אורית, סיכמתי את הנקודה. את רוצה עוד להוסיף בנקודה הזאת:

מיטל להבי:

קודם כל אני מאד שמחה שהנושא הזה הפך להיות אחד הנושאים שמתייחסים אליהם. אני רוצה לומר שגן ילדים, בין אם הוא בפיקוח של משרד התמי"ת או של משרד החינוך, ובין אם הוא לא בפיקוח, בדיני התכנון והבנייה הוא אמור לעמוד. זה החווק במדינת ישראל. כך שבכל מקרה, פיקוח על סטנדרטים פיזיים, בטיחותיים, של הגי"א, של כיבוי אש, של בריאות - יש לכם כלי. אתם יכולים להחליט שמי שמקבל תקציבי ממשלה לא יקבל אותם אם הוא לא מראה את חוק התכנון והבנייה. יש לכם כלי. הכלי קיים היום. אנחנו חיפשנו את הכלי המקל ואת הכלי שמאגם את הדרישות, כי באמת בבדיקה של הדברים גילינו סתירות. אני אומר משפט אחד שאת תביני אותי מיד. אם התמי"ת דורש מחסן בחצר לצורך הפרדה, או אם משרד הבריאות דורש מחסן והתמי"ת דורש חדר לגנת, זה התערבויות שהן לפעמים התערבויות של בינוי. או גובה גדר. אחד אומר שני מטרים, אין לי בעיה, צריך להיות שני מטרים, אבל חוק התכנון והבנייה על שני מטרים אומר חריגה ניכרת במקומות מסוימים ואי אפשר לתת שני מטרים. יש פה דברים שאנחנו עומדים, וברגע שאני מבחינת החוק של תכנון ובנייה יודעת מה לדרוש, וגם תל אביב-יפו עשתה מסמך מדיניות שבא לי לבכות ממנו. למשל, המסמך מדיניות שלנו קובע שמעל 24 ילדים חייב להיות מקלט. אם אין מקלט אני לא יכולה לאשר את הגן. למה אני כתבתי את זה ככה? כי זו הדרישה של הגי"א. אני לא יכולה לא לקחת את דרישת הרשויות ולהכניס אותה למערך הדרישות שלנו. מישהו חייב - - -

אורית זוארץ:

... גן עירוני - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אורית, אני אקרא לך לסדר.

מיטל להבי:

לכן אני מברכת את יושב הראש ואני באמת חושבת, אני לא יודעת מה יקרה עכשיו, אבל ככל שיש לנו תקופת ביניים עד שהחוק הזה יתקיים שוב על השולחן, שווה לעשות פה את עבודת העומק שדרושה.

אני רוצה לומר משהו מכל הלב, משפט אחד יותר. הולך להיות בלגן בנושא החינוך לגיל הרך, ובעיני הגיל הרך זה גם גיל 4 - - -

היו"ר זבולון אורלב:

מיטל, עד כאן. צר לי, עד כאן.

אורלי לוי אבקסיס:

רגע, כמה גנים עלולים להיסגר אם אנחנו לא נעשה את ההעמקה ואת הפתרונות כמו שאמרת, את ההתאמות בין הדרישות של הגי"א, בין הדרישות שלכם, לבין הדרישות של משרד הבריאות לגבי מחסן, לבין הדרישות של משרד התמי"ת לגבי - - -

מיטל להבי:

אני לא יודעת. אני יודעת - - -

אורלי לוי אבקסיס:

אבל את יכולה לשער.

מיטל להבי :

אני לא רוצה להפיל את הכל על חוק התכנון והבנייה.

אורלי לוי אבקסיס :

כמה מהגנים - - -

מיטל להבי :

אני לא יכולה להפיל את הכל על חוק התכנון והבנייה. גם כל עיר עובדת באכיפה באופן שונה. יש ערים שלא רואות, יש ערים שרואות יותר מדי, זה מאד אינדיבידואלי. אני לא רוצה.

היו"ר זבולון אורלב :

תודה רבה.

אורית זוארץ :

זה משרת אינטרסים של ראש עיר, שלא יכול ל - - -

היו"ר זבולון אורלב :

אורית, תודה רבה.

מיטל להבי :

עלו פה הנקודות המרכזיות שצריך להתייחס אליהן, וגם אני חייבת להגיד - - -

היו"ר זבולון אורלב :

לא, את לא חייבת.

אורלי לוי אבקסיס :

אני שאלתי ייסגרו או לא ייסגרו גנים.

מיטל להבי :

בוודאי שייסגרו גנים.

אורלי לוי אבקסיס :

אז תגידי את זה לפרוטוקול, אני רוצה לדעת, שלא יגידו אחר כך - - -

מיטל להבי :

אבל גם היום הגנים צריכים לעמוד בחוק.

היו"ר זבולון אורלב :

סליחה. כפי שאמרתי, יש עוד חלק אחד שבהסכמה בחוק התכנון והבנייה לגבי הסמכויות. מרחיבים את הסמכויות של הוועדות המקומיות, כמו שאמרתי להגדיר.

כרמית יוליס :

זהו, אז את זה אני גם אבהיר. זה טוב, זה חלק מעקרונות היסוד של הרפורמה בתכנון ובנייה, אולי חברי האופוזיציה דווקא יתמכו בה. חלק מהעקרונות - - -

אורית זוארץ:

היו"ר זבולון אורלב:

אורית, אני לא מוכן לקבל את זה יותר.

אורית זוארץ:

היא מעירה הערות, מה?

היו"ר זבולון אורלב:

אי אפשר. כל הזמן פה זה שוק.

אורית זוארץ:

אם היא מדברת בצורה כזאת - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אורית, אני אקרא לך לסדר, אל תאלצי אותי.

אורית זוארץ:

לא, לא, סליחה, כבוד יושב הראש, אם היא - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אורית, אני אקרא אותך לסדר.

אורית זוארץ:

אם יש לה הערות לאופוזיציה - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אז תבקשי רשות. אני לא מונע ממך שום רשות, תדברי כמה שאת רוצה, אבל אי אפשר לקטוע כל אחד. אנחנו מבזבזים פה 50% מהזמן על השטויות האלה.

כרמית יוליס:

אני מתנצלת. אני אומרת שאחד מעקרונות היסוד של הרפורמה הוא בין היתר העברת סמכויות לוועדות מקומיות במגוון רחב של נושאים. זה כרוך בהליך הסמכה מסוים ובכל מיני מנגנונים - - -

מיטל להבי:

יש רק שבע רשויות מוסמכות ברחבי הארץ מתוך 120.

היו"ר זבולון אורלב:

אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה. אני אקרא לך לסדר פעם שנייה.

אורית זוארץ:

אבל אי אפשר ל - - -

היו"ר זבולון אורלב:

חברים, כל אחד יקבל את רשות הדיבור. אני לא יודע לנהל דיון כשכל אחד קוטע את השני.

אורלי לוי אבקסיס:

רק שבע רשויות - - -

היו"ר זבולון אורלב:

חברת הכנסת אורלי לוי, אני שוב מבקש.

אורלי לוי אבקסיס:

יש דברים שכנראה לא נעים לשמוע, אבל הם ענייניים. היא אומרת שמתוך 120 - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אני יודע שלא נעים לך לשמוע לנהל דיון תרבותי, שכל אחד יאמר את דברו ויסיים אותו. אני אקרא לך לסדר ואני אוציא אותך.

אורלי לוי אבקסיס:

תקרא אותי לסדר, ואני מבינה שזה משרת את - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה.

אורלי לוי אבקסיס:

ותקרא גם פעם שנייה.

היו"ר זבולון אורלב:

אני אקרא אותך לסדר פעם שנייה. אני אקרא לך לסדר, את לא תפריעי.

אורלי לוי אבקסיס:

אני ביקשתי רשות דיבור מזמן, עם כל הכבוד.

היו"ר זבולון אורלב:

את לא ביקשת רשות דיבור.

אורלי לוי אבקסיס:

כן, ואתה אמרת – 'אני גם ראיתי את האצבע ואני אחליט מתי אני אתן לך, אם בכלל'.

היו"ר זבולון אורלב:

לא. אני אמרתי את זה לגברת ביסמנובסקי, לא אמרתי את זה לך. לא ראיתי את האצבע שלך, ראיתי את האצבע של גברת ביסמנובסקי, שעושה תנועת ראש שמאשרת את מה שאני אומר, ואמרתי לה את הדבר הזה. לא אמרתי לך.

שלמה מולה:

רגע, בואו נדבר על תכנון ובנייה.

כרמית יוליס :

אז אני חוזרת, נכון שגם היום בחוק הקיים יש מנגנון הסמכה של ועדות מקומיות. החוק הקיים לא דומה לחוק החדש, יש בהם הבדלים משמעותיים, ולכן העובדה שעד היום הוסמכו מספר מסוים של ועדות מקומיות, לא בהכרח מעיד על מה המצב שיהיה אחרי הרפורמה. אבל טוב, זה במאמר מוסגר, כיוון שזה לא מאד רלבנטי לדיון כאן. אני רק אומרת שככל שהרפורמה תבשיל לחוק, אז יש בה מנגנון מאד מרכזי, וזה אחד מעקרונות היסוד שלה – העברת קשת רחבה של סמכויות לרובד המקומי, לוועדות המקומיות. בין היתר זה מאד יכול לתת פתרון גם לבעיות שצפות כאן. אז זה דבר אחד. דבר נוסף שהרפורמה מעודדת זה הכנת תכניות שהן תכניות כלליות. טוב, זה דבר שניתן לעשות גם לפי החוק הקיים היום, שהן מאפשרות עירוב שימושים. כלומר, אפשר יהיה לומר שבמתחמים מסוימים, במבנים מסוימים אפשר יהיה להשתמש למגורים, אבל גם בקומת הקרקע ניתן יהיה לעשות - - -

אורית זוארץ :

אבל זה עתידי, זה לא משהו שכבר קיים.

כרמית יוליס :

נכון. זה משהו שלרוב - - -

אורית זוארץ :

רק במבנה חדש, ... מבנה חדש מתאים כבר לצורכי ציבור.

היו"ר זבולון אורלב :

לא, היא אמרה שני חלקים.

אורית זוארץ :

לא, לא, היא יודעת בדיוק למה אני מתכוונת.

כרמית יוליס :

תמיד תכנית היא לרוב לא חלה על שטח שהוא כבר מבונה, על אף שהיא יכולה לחול גם על שטח מבונה.

אורית זוארץ :

אבל הוא כבר מבונה, זו בדיוק הבעיה.

שלמה מולה :

אבל מה קורה במצב שעושים שינוי ייעוד?

כרמית יוליס :

אז אני אומרת, לעשות שינוי ייעוד אפשר גם במקום שהוא מבונה.

שלמה מולה :

רגע, לא, השאלה היא לגבי שינוי ייעוד, כשעושים דבר כזה, האם החוק החדש חל עליו או שזה - - -

אורית זוארץ :

זה סיפור אחר לגמרי.

כרמית יוליס :

ככל שהחוק החדש יעבור ואז ירצו להגיש תכנית חדשה, אז יחולו עליה הוראות הדין החדש. אז אני אומרת, דבר מרכזי ביחס לדין החדש שהוא מעביר הרבה סמכויות לרובד המקומי, ואז הוועדה המקומית עצמה תוכל לדון, בין היתר, בנושאים כאלה. דבר נוסף שאפשר לשקול אותו כבר בעת הזאת, אם אני לא טועה זו תוכנית למשל שחלה במודיעין, גם דיברנו על זה באחת הפעמים בוועדה פה.

אורית זוארץ :

שם לומדים בקרוואנים בלי ממ"דים ובלי בטיח.

כרמית יוליס :

את זה אני לא יודעת. אני יודעת מבחינת השימוש המותר, יש שם תכניות שמה שאנחנו מכנים אותן תכניות כלליות. כלומר הן מאפשרות, בקשת רחבה של מקומות, עירוב שימושים, שניתן יהיה מגורים וגם ניתן יהיה, לצורך הדוגמא, פעוטון שהוא - - -

היו"ר זבולון אורלב :

תודה רבה. יש למישהו עוד שאלות בקשר לתכנון ובנייה? לא. אני רוצה לסכם את הדיון.

אורית זוארץ :

אני רוצה לשאול שאלה. אפשר לשאול שאלה?

היו"ר זבולון אורלב :

בבקשה.

אורית זוארץ :

מה שאת אומרת, אם הבנתי אותך נכון, שכל הסוגיה הזו היא בעצם לא סגורה בשלב הזה, ואם אנחנו מקדמים את הצעת החוק כפי שהיא, עלולה להיווצר בעיה. כי אין לנו מענה תכנוני בסוגיות שבאות לידי ביטוי בחוק. את קראת את כל הדרישות?

כרמית יוליס :

אני מכירה.

אורית זוארץ :

את הדרישות של התמ"ת. אני שואלת.

כרמית יוליס :

איזה דרישות של התמ"ת?

אורית זוארץ :

את הדרישות של התמ"ת להתאמת המבנים מבחינה פיזית.

תמר אלמוג :

את הסטנדרטים הבטיחותיים.

כרמית יוליס :

אוקי, לא. את המסמך הספציפי הזה לא קראתי.

אורית זוארץ:

כי זה נורא נורא חשוב, כי כשאת באה ואת אומרת - - -

כרמית יוליס:

אבל הדברים שאמרתי עכשיו, חלקם צופים פני עתיד, כי עלו פה שאלות על מה יהיה כשהרפורמה תעבור.

אורית זוארץ:

סליחה, אבל זה בדיוק העניין.

כרמית יוליס:

אבל ביחס למצב הקיים ולמבנים הקיימים, הפתרון החוקי שיש להם היום, זה פתרון מוכר.

אורית זוארץ:

אין פתרון. זה בדיוק העניין.

כרמית יוליס:

מה זאת אומרת 'אין פתרון'? הם צריכים לגשת למוסדות התכנון הרלבנטיים ולהסדיר את עצמם.

אורית זוארץ:

אבל הם עוברים על החוק.

אורלי לוי אבקסיס:

אומרת לך פה נציגת העיריות, אומרת לך פה נציגת עיריית תל אביב שיש לה בעיה, כי היא לא תוכל לתת את זה על פי חוק, כי אם הגי"א אומר לה – 'את לא יכולה לתת איפה שאין לך מקלטי ואומר לה משרד הבריאות – 'את לא יכולה לתת איפה שאין לך מחסן', את אומרת לה – 'תהיי עבריינית'.

כרמית יוליס:

לא, בהקשר הזה יושב הראש אמר שזה באמת דבר שצריך לדון בו, על מנת - - -

אורלי לוי אבקסיס:

אנחנו מדברים עכשיו על - - -

כרמית יוליס:

זה לא בתחום הסמכות שלי, זה רפרנטים של משרדים שונים צריכים לומר האם ההתאמה הזאת אפשרי או שמא היא לא אפשרית. אני מבחינתי אומרת שזה דבר שניתן לבחון אותו.

אורלי לוי אבקסיס:

איך? איך?

כרמית יוליס:

משרד התמ"ת יכול לומר האם יש סתירה בינו לבין משרד הפנים. אולי כדאי שהוא יתייחס לזה.

אורלי לוי אבקסיס :

אבל תקשיבי, אנחנו מפספסים פה משהו עקרוני מאד. אני לא מבינה, אני למדתי משפטים. יש פה כמה סתירות, אני לא יודעת, מישהו פה או שרוצה לזרות חול, או שאתם - אנחנו בעצמנו לא מבינים את מה שקורה כאן. אומרת לנו נציגת העיר תל אביב, היא יודעת, היא נתקלת בזה. היא לא יכולה לתת אישור לגן, גם אם הוא כבר קיים, אם יש לה מספר ילדים ואין שם מקלט. אם יש לה בחצר, משרד הבריאות מבקש ממנה שיהיה חדר נפרד בחצר ואין לה, אין לה אפשרות, אין לה שיקול דעת. זה לא נתון לשיקול דעתה. היא צריכה להיות כפופה לכל המשרדים, היא צריכה לעשות את ההתאמות, והיא לא יכולה לעשות שום דבר אחר, כי אם היא תעבור על הדרישות שהמשרדים מבקשים ממנה, את הופכת אותה לעבריינית.

אורית זוארץ :

אז זה בדיוק העניין.

קריאה :

זה המצב.

אורלי לוי אבקסיס :

אז תגידו את זה.

מיכל צוק :

זה לא קשור לחוק הזה.

אורית זוארץ :

בוודאי שזה קשור לחוק הזה, כי אם את מעבירה את החוק הזה את בעצם - - -

אורלי לוי אבקסיס :

סוגרת גנים. סוגרת אותם.

אורית זוארץ :

אנחנו מסבירים את העובדה שמשרד החינוך מפעיל - - -

אורלי לוי אבקסיס :

בגלל זה טוב שיהיה לנו זמן לתקן.

אורית זוארץ :

ואין שם שום סנקציות, כי צריך.

אורלי לוי אבקסיס :

אנחנו רוצים את החוק, אבל מתוקן.

היו"ר זבולון אורלב :

שתי דקות לדיבור חופשי של חברי הכנסת.

אורלי לוי אבקסיס :

שלא נתעורר מחר, מחרתיים, אני אנצל את זה, תודה רבה לכבוד יושב הראש. שלא נתעורר מחר ומחרתיים ונגלה קטסטרופה שאנחנו יצרנו במו ידינו, כי לא היה לנו מספיק זמן לשים עין על כל הבעיות שיש. אנחנו רוצים להעביר את החוק הזה, למי שיש לו ספק, אז שלא יהיה ספק. אנחנו רוצים להעביר חוק טוב.

קריאה:

ממש.

שלמה מולה:

כן.

אורלי לוי אבקסיס:

רוצים להעביר חוק טוב, שלא יהיה ספק אדוני. ואם אדוני רומז משהו, שיגיד אותו בקול.

אורית זוארץ:

הוא אומר שאנחנו משרתים את הלוביסטים. אתה יודע, זה פשוט - - -

אורלי לוי אבקסיס:

נו, באמת. זו הוצאת דיבה. אין לי שום מילה אחרת לומר, ואני אשקול מה צעדי בהמשך. אני חייבת לומר משהו. אנחנו שומעים פה גם את השלטון המקומי, והוא לא קשור לשום לוביסטים. תאמין לי, עיריית תל אביב לא יכולה לזכות אפילו לא בקול שלי בקלפי, אני גרה בכלל בפריפריה, בצפון. כל הסיפור פה הוא של חוסר תיאום בין המשרדים, של רצון מסוים להריץ איזו שהיא רפורמה, בלי להסתכל על החורים שקיימים בה. החורים האלה יביאו לקטסטרופות, גם בעניין הזה שההיצע, בגלל שלא תהיה לה ברירה היא תצטרך לסגור גנים. ההיצע ילך ויפחת כאשר הביקור ילך ויגדל. לא נוכל לתת תשובות. רק מי שיהיה ביכולתו לממן את המחירים החדשים יוכל לעשות את זה. אימהות תצטרכנה לשקול אם שווה להן בכלל לצאת לעבודה, אם הן עובדות ייוצר.

קריאה:

הורים, הורים.

אורלי לוי אבקסיס:

הורים, אימהות, בדרך כלל האימהות הן אלה שנדרשות בסוף לשלם את המחיר. הן בסוף לא יצאו אם זה יעלה להן יותר לשלם בעבור הטיפול בילד. יש לזה כל כך הרבה השלכות שאפשר לפתור אותן, אני לא אומרת שלא. צריך את הזמן, צריך ישיבה אמיתית. אף אחד לא רודף אחרינו, לעשות משהו שהתוצאה שלו תהיה כמו בארצות הברית. בארצות הברית חוק הפיקוח גרם לנזקים אדירים, בעיקר לאוכלוסייה הסוציו-אקונומית החלשה. אבל בהחלט זה גם מטיל המון המון הוצאות נוספות על אוכלוסיית הביניים. צריך גם לזכור שהסבסוד במדינת ישראל זה 44% מהעלות, בסביבות ה-44%, כאשר ב-OECD הממוצע שם זה 60% ומשהו.

צריך לשים עוד כמה דברים, שאז גם כאשר נגדיל את הסבסוד, אם לא יהיו לנו מעונות שהם בפיקוח, אני לא יודעת אם לא נוציא וואוצ'רים, מה נעשה ואיך נעשה. וגם וואוצ'רים יש להם מחיר מסוים, כי אז מראש הוא יעלה את המחיר של השוק. אלא אם כן אנחנו נעשה את זה על בסיס מקום, שלאחר שסיימנו למלא את אותם מקומות בפיקוח, כדי שלא יישארו אנשים עם תעודת זכאות ביד, כמו בדיור הציבורי, ואין להם מה לעשות איתה, אלא לתלות אותה על הקיר. צריך לפתור פה הרבה דברים, לשים אותם על השולחן, שאם אנחנו לא פותרים אותם – אין ספק שההורים ישלמו יותר, גם אם המדינה תיתן עוד כסף בנושא הזה. צריך לראות איך אנחנו מנתבים.

היו"ר זבולון אורלב:

תודה רבה.

אורלי לוי אבקסיס:

ולכן הזמן הוא חשוב פה, שיהיה זמן לתקן את כל הליקויים האלה. נקודה.

היו"ר זבולון אורלב:

תודה רבה. אם אני מבין נכון, להשאיר את המצב בהעדר חוק - - -

מיטל להבי:

יש חוק פיקוח. שיפקחו. יש חוק, שיפקחו.

היו"ר זבולון אורלב:

אני קורא לך לסדר - - -

מיטל להבי:

פעם שנייה.

היו"ר זבולון אורלב:

פעם שלילית. אני זוכר שהיו ישיבות שהושבתי אותך לידי.

מיטל להבי:

אני מוכנה, אם זה יעזור לי להשפיע, אדוני יושב הראש.

היו"ר זבולון אורלב:

אני חושבת שהייתה לך השפעה גדולה מאד בחוק הזה. עצם העלאת הסוגיה של שימוש חורג, שבלעדדיך זה לא היה עולה. אני חושב שיש לך זכות גדולה בעניין הזה והשגת האישור הזמני מהיועץ המשפטי לממשלה, בכלל. אני מבין ככה, שבמצב הנתון קיים, במצב הקיים היום, כלומר עולם כמנהגו נוהג. כלומר, צריכים לבקש אישור לשימוש חורג, מקלט וכל הסיפורים האלה, הקנסות, תשלומי ארנונה – כל זה ממש. השאלה תמיד לא אם אנחנו משיגים מאה אחוזים, אלא השאלה היא אם אנחנו משפרים את המצב או לא משפרים את המצב. בסופו של דבר זה מה שצריך להיות השיקול. השיקול הוא בין חלופות, האם להשאיר את המצב הקיים, שבאמת כל מה שאנחנו רוצים לתקן האם בינתיים תיקנו אותו, או שבינתיים המצב הקיים ממש.

אני, יש לי תמיד הכרעה שהאויב של הטוב זה הטוב ביותר, ולצד נאמר לי שהוועדה לא מוסמכת לעשות שינויים עקיפים בחוק התכנון והבנייה הקיים, עד כדי כך לא אפשרו לנו. ולכן נעשה כמיטב יכולתנו, אבל הבעיה כפי שאמרתי, היא לא רק בעיה- חוק התכנון והבנייה הוא לא רק הבעיה של חוק הפיקוח על הועדות, הוא חוק בעייתי לגבי חוק הפיקוח גם במערכת החינוך של גילאי 3-4, זה בדיוק אותה בעיה, או כל השימושים הציבוריים האחרים.

כאמור, ככל שיהיה צורך, אם יהיה צורך, אנחנו נקיים דיון מיוחד על הסוגיה הזאת, למרות שאני לא רואה כרגע מה עוד ניתן לחדש.

ליזה ריבקין:

אפשר משפט?

היו"ר זבולון אורלב:

לא, לא.

ליזה ריבקין:

לטובת החוק שלך.

היו"ר זבולון אורלב:

לא, לא. אני לא צריך שום טובות. אני לא זקוק לשום טובות.

ליזה ריבקין:

אוקי.

היו"ר זבולון אורלב:

גם לא ממך, אני לא זקוק לשום טובות.

מירלה גל:

אבל אפשר לשאול שאלה בנוגע לחוק התכנון והבנייה?

היו"ר זבולון אורלב:

כן.

מירלה גל:

פשוט צוין כאן שיינתן אישור חריג ל-12 שנים ובמקרים מסוימים אולי אפילו יאריכו. חוק הפיקוח למשל מדובר על תוך 7 שנים. איך הסתירות האלה יתיישרו אחת עם השנייה? שתוך 7 שנים חייבים להשלים את העמידה בסטנדרטים.

כרמית יוליס:

זה ממש לא קשור אחד לשני. פרקי הזמן שאמרתי של 12 שנים, זה אומר שבתוך 12 שנים ניתן יהיה עדיין להגיע לוועדות ולבקש בקשות לשימושים חורגים. זה לא אומר שכל אישור לשימוש חורג שיינתן פרק הזמן שבו ניתן יהיה לקיים את השימוש החורג יהיה 12 שנים, ממש לא.

אורלי לוי אבקסיס:

הם יכולים להגיד לכולם לא.

היו"ר זבולון אורלב:

סליחה, סליחה. לא יפריעו.

אורית זוארץ:

שימוש חורג זה - - -

היו"ר זבולון אורלב:

לא יפריעו.

אורלי לוי אבקסיס:

רק לבקשה.

אורית זוארץ:

לא, לא, זה חמש שנים.

היו"ר זבולון אורלב:

הבנת את התשובה, מירלה?

מירלה גל:

הבנתי, אבל אני חושבת שזה - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אני מציע כזה דבר, אני רוצה לשכלל את ההצעה שלי. בקשתי שהייעוץ המשפטי במשרד התמ"ת, מיכל, בקשתי היא שאת תיזמי פגישה בין משרד המשפטים לבין הייעוץ המשפטי שלכם, ותדווח לי שהעניין הזה סגור, ואז יכול להיות שאנחנו נקיים דיון בדבר הזה. בסדר?

מיכל צוק:

אני תיכף אגיד אפילו מעבר לזה.

היו"ר זבולון אורלב:

מיד תקבלי רשות דיבור. את רוצה עוד להשלים דברים או שסיימת? מה אני פוזל? אני מסתכל לאורלי.

אורלי לוי אבקסיס:

אני באמת לא יודעת למי אתה כבר מדבר. אני גם נזהרת.

היו"ר זבולון אורלב:

קודם כל אם את נזהרת, השגתי את מטרת.

אורלי לוי אבקסיס:

יפה. אבל זה עדיין לא אומרת שוויתרתי על חוות דעת העצמאית והבלתי מושפעת.

היו"ר זבולון אורלב:

אני שואל, את רוצה להשלים?

אורלי לוי אבקסיס:

כן. כן, אדוני. גם בעניין הזה, כי שוב פעם, מה שאני הבנתי בדקויות, רשאי וזכאי זה דברים אחרים לגמרי. לגבי הרשאי – הוא יוכל להגיש, הוא יוכל להגיש בקשה לשימוש חורג, אבל היא לא תוכל לאשר לו. תבינו את זה, כי אם היא נמצאת בצומת כזה שיש לה משהו, ואני חוזר על זה שוב, שהוא לא קשור בשיקול דעתה, אלא צ"ק ליסט מסוים, כאשר מבקשים ממנה לשימוש חורג, היא צריכה להסתכל מהדברים מקוימים, גם אם היא תרצה, היא לא תוכל. את אמרת עכשיו שיוכל, עדיין זה לא אומר שיתנו לו וזה גם משהו שצריך לחשוב על זה.

אני רוצה להגיע לקטע של מיקור החוץ. עומד מולי החוק. חשבתי שלרגע אני טעיתי, התבלבלתי, לא הבנתי, אולי גם ליצמן לא הבין, משרד הבריאות לא הבינו. אני אומרת דבר נורא פשוט, יש פה בצורה הכי לא משתמעת לשני פנים, הרי ברורה, התקשרות עם גוף בודק או עם מומחה לצורך הסתייגות, כאמור בסעיף קטן א', תעשה לפי חוק חובת המכרזים. אם זה לא מיקור חוץ, אני לא בחורה.

היו"ר זבולון אורלב:

לא, אני אגיד לך איפה הטעות שלך. הסעיף הזה לא נידון. זאת הייתה הצעת הממשלה. הוא לא נידון.

אורלי לוי אבקסיס:

עכשיו רגע, כי הקודם נמחק כולו. ההצעה הקודמת נמחקה כולה, וגם בפרק הקודם יש פה את העניין, הנה, שנייה. "הממונה רשאי לקבוע תנאים והוראות נוספות בהיתר לשמש גוף בודק לעניין דרכי פעילותו, סדרת ... של הגוף הבודק וכדומה".

מיטל להבי:

אורלי, גם לצורכי פיקוח.

אורלי לוי אבקסיס:

גם לצורכי פיקוח, ברור, ברור. לכן הכל זה מיקור חוץ. לא יכולים לבלבל אותי בעובדות, כי העובדות זה או שזה שחור או שזה לבן. זה בטח לא ורוד.

היו"ר זבולון אורלב:

הברת מצוין.

אורלי לוי אבקסיס:

תודה.

היו"ר זבולון אורלב:

רק רוצה לומר למען הסדר הטוב, שההצעה הזאת לא נידונה ולא סוכמה בגלל הטענה של נושא חדש.

אורלי לוי אבקסיס:

מה יש לסכם? זה מיקור חוץ.

היו"ר זבולון אורלב:

רק שנייה, אני מסביר. כנראה בהיעדרותך זה היה. אני הבהרתי כאן שעל פי הסכמת הממשלה, כל מה שקשור בפיקוח, בסיוע לפיקוח, במתן חוות דעת שיש בהן שיקול דעת, יעשה בהתקשרות, בהעסקה ישירה של הממשלה, והנוסח הזה הוא לא משקף את מה - - -

מירב ישראלי:

הוא כן, הוא כן.

היו"ר זבולון אורלב:

הנוסח הזה כן משקף?

מירב ישראלי:

כן, כי זו התקשרות ישירה, דרך מכרז.

אורלי לוי אבקסיס:

דרך מכרז, נו באמת.

היו"ר זבולון אורלב:

לא, אבל - - -

אורלי לוי אבקסיס:

ומתי מכרז עם העובדים שלך?

היו"ר זבולון אורלב:

לא, תקשיבי, ההתקשרות היא לא עם גוף, ההתקשרות היא עם אדם.

אורלי לוי אבקסיס:

מה, לכל בן אדם תוציאו מכרז?

היו"ר זבולון אורלב:

כן.

אורלי לוי אבקסיס:

נו, באמת.

אורית זוארץ:

אז זה לא יהיה עובד המכרז.

היו"ר זבולון אורלב:

חברים, אני לא רוצה לטפל כרגע בנוסח הזה. קודם כל אני לא ראיתי את הנוסח. אני שוב אומר, אני לא קיימתי דיון על הנוסח הזה ואני לא מכיר את הנוסח. אני יודע מה סוכם עם הממשלה ואני אומר את זה בצורה ישירה – כל מפקח, כל מומחה שיש בו חוות דעת או מסייע לפיקוח, הוא יועסק במישרין - - -

אורלי לוי אבקסיס:

מה זה 'מסייע לפיקוח'?

היו"ר זבולון אורלב:

שצריך לתת חוות דעת, שיש בה שיקול דעת.

אורית זוארץ:

אבל יש אנשים אחרים שעושים את זה.

היו"ר זבולון אורלב:

רק דקה אחת.

אורלי לוי אבקסיס:

אומר לך משרד החינוך – אני לא רוצה להביא את כל המיקור חוץ כי זה מיקור חוץ.

היו"ר זבולון אורלב:

לא מיקור חוץ.

אורלי לוי אבקסיס:

אתמול דיברתי עם ליצמן.

היו"ר זבולון אורלב:

הוא יקבל את משכורתו ישירות מן הממשלה בהתקשרות ישירה. כל עובד, בעיקר עובד מכרז, מה הדברים האלה? כל עובד עובד מכרז.

אורלי לוי אבקסיס:

זה לא נכון, אדוני יושב הראש. הסתייגות זו בדיקת עזר ובחוות דעת מומחה כל מה שכתוב פה - - -

טליה לבני:

אין פה קריטריונים - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אני קורא אותך עכשיו לסדר פעם שנייה, גברת לבני.

אורלי לוי אבקסיס:

אתה יודע מה, אני אחסוך את זה ממך.

היו"ר זבולון אורלב:

חברים, רשות הדיבור למיכל צוק, שהיא המשנה למנכ"ל משרד התמ"ת וממונה על התעסוקה. זאת הזמנות לברך אותה על כך שהיא חצתה את הקווים ועברה ממשרד האוצר למשרדים האמתיים. אנחנו רוצים לאחל לך הצלחה בעבודתך, מיכל, בבקשה.

מיכל צוק:

אני רוצה לעשות קצת סדר בחלק מהטענות שהועלו היום ולשפוך עוד אור על חלק מהנושאים שעלו כאן לדיון. קודם כל אני חושבת שחשוב מאד מאד להבהיר שהמטרה שלנו היא בשני מישורים. אחד, להרחיב את הפיקוח לכל אותם מקומות שלא מפקחים היום, ואני חושבת שאנחנו חוטאים כאן למאות אלפי ילדים שנמצאים במסגרות לא מפקחות, בזה שאנחנו לא מרחיבים את הפיקוח, כפי שרצינו לעשות.

טליה לבני:

לפחות את כבר אמרת שיש כאלה שהם כן בפיקוח.

מיכל צוק:

אני לא הפרעתי לך, אני מבקשת לתת לי להשלים את הדברים, תודה. דבר שני, אני חושבת שחשוב היה לנו לעשות אגב אותו מהלך של החקיקה, להרחיב את היצע המעונות המפוקחים, כדי שהיצע המקומות שבהם הורים לילדים ונשים עובדות יוכלו לשים את הילדים שלהם, ולקבל סיוע מהממשלה ובעצם אני לא יודעת למה זורקים לחלל האוויר שהעלות תעלה, אלא להיפך, אנחנו נוכל לסייע באופן הזה ליותר הורים, להיות גם במסגרות מפקחות וגם במסגרות שהן מפקחות על המחיר ומקבלות סבסוד מהממשלה. אני מאד מצרה על כך שאנחנו לא נמצאים היום בעצם בדיון בגופו של החוק וביכולת לקדם אותו, אחרי כל כך הרבה זמן ומאמצים. זה דבר ראשון.

אני חושבת שהממשלה מגיעה בידיים נקיות לתהליך הזה, ולאור כל מיני חששות שהיו, שהתאמות שיידרשו כדי לעמוד בסטנדרט שאנחנו נקבע, יושתו על הארגונים ויגולגלו בדרך כזו או אחרת על ההורים, אנחנו הסברנו בצורה מאד מאד ברורה, אני העליתי את זה על כתובים, וזה גם בעצם מופיע בהחלטות ממשלה, שהתקבלו ממש בחודשים האחרונים, עם היקף משאבים מאד מאד גדול, שאני תיכף אפרט, שניתן לטובת העניין, שבא בעצם פשוט לצמצם ולתת מענה לחשש הזה.

אני אגיד דבר ראשון את הסטנדרט שאנחנו קובעים. הסטנדרט שאנחנו מתכוונים לקבוע, הוא לא סטנדרט חדש. הוא לא סטנדרט יותר טוב ממה שיש היום, למרות שיכול להיות שיש מקומות גם לשיפור, אלא רצינו בעצם לקחת את הסטנדרט הקיים, ואותו להציע לוועדה להתקין בתקנות. ואני מזכירה לכולם, כשאתם אומרים – 'מה תקבעו' – יהיה כאן, ברגע שיהיה חוק, אם היה חוק - - -

טליה לבני:

אבל זה ממש לא נכון.

היו"ר זבולון אורלב:

אני קורא לך לסדר פעם שלישית ולצערי אני אצטרך לבקש ממך לעזוב את החדר. אני חייב לבקש ממך לעזוב, אני מתנצל. את לא תפריעי. איש לא יפריע לה.

טליה לבני:

אתה באמת רוצה שאני אצא?

היו"ר זבולון אורלב:

לא. את לפני שלוש. שתיים נקודה תשע. תזהרי.

מיכל צוק:

אני אומרת עוד פעם, גם בסטנדרט, אני יודעת לבוא ולהצהיר כאן איזה סטנדרט אנחנו התכוונו להביא לוועדה, שתצטרך לתת לו אישור. כלומר, אם מישהו יחשוב שהסטנדרט הזה יש בו בעייתיות כזו או אחרת, כמובן שיהיה על זה דיון כי התקנות הן לא קמות יש מאין, וזה תמיד אחרי חקיקת החוק יעבור לאישור הוועדה. אבל כך או אחרת - - -

אורית זוארץ:

זאת אומרת 2007, מה שקבעתם ב-2007.

מיכל צוק:

אני מיד אתייחס. מה שאנחנו התכוונו בהחלט להביא כן, זה בנושא של הבינוי, את הפרוגרמה של 2007, שהיא הפרוגרמה הקיימת שלפיה יש את מעונות היום.

טליה לבני:

זה לא נכון. זה לא נכון.

מיכל צוק:

אנחנו גם, לגבי מעונות שנבנו לפני הפרוגרמה האמורה, אנחנו נתנו ארכה של 7 שנים כדי שיוכלו לעשות את הדבר הזה ולהתאים את עצמם. כלומר, אני חושבת שזה לא דברים בעלמא, ולצעוק 'לא נכון' זה נורא קל, אבל זה נכון. זאת החלטת הממשלה וזאת הייתה הכוונה שלנו להביא את זה לחקיקת משנה.

טליה לבני:

עובדתית זה לא נכון.

מיכל צוק:

דבר נוסף. אנחנו קבענו שלא רק בנושא של ההתאמות הפיזיות שנדרשות, כלומר לא רק בפרוגרמה של המבנה, גם בעצם בסטנדרט הטיפולי שאנחנו קובעים, כמו יחס מטפלת וכו', לא יהיה שינוי ביחס להוראות הנוהגות היום. כלומר, הסטנדרט שאותו אנחנו רצינו לקבוע, ויש אומרים שהוא נמוך או גבוה, אבל זה הסטנדרט הקיים שמקבל ביטוי במחירים שאנחנו מפקחים עליהם היום, הוא הסטנדרט שהיינו מביאים אותו בפני הוועדה. זה אלף. זה ברמת איזה סטנדרט אנחנו התכוונו להביא, וזה כבר כשלעצמו, אני חושבת, שנותן מענה.

לא רק את זה. אנחנו אמרנו כזה דבר, אנחנו יודעים שבכל זאת יש מעונות מפוקחים ופרטיים שלא עומדים בסטנדרט הזה. לכן באה הממשלה והקציבה 700 מיליון שקלים, אחרי שיחוקק החוק אז כנראה שאת ה-700 מיליון שקלים אנחנו לא נראה בקרוב, כדי לסייע בעצם לארגונים גם הקיימים וגם גופים חדשים וגופים פרטיים שירצו בעצם, ויתחייבו להיכנס למערך הפיקוח, לפחות לחמש שנים, אנחנו נוכל לתת כסף גדול, ממשלתי, של 700 מיליון שקלים לבצע את ההתאמות האלה. ככה שהם לא יגולגלו בעצם על גורמים אחרים. זה דבר נוסף.

לא רק זאת. כל הנושא של ההכשרה של המטפלות. אנחנו מקציבים ומעמידים משאבים לאותו עניין, גם לנושא של העלויות של ההתאמה של הכשרת המטפלות, כדי לעמוד בסטנדרט, בעיקר לטובת אותם מעונות פרטיים, כי אני מניחה שהמעונות המפוקחים בדבר הזה בהחלט עומדים, אבל זה לא מוגדר. כלומר, יש גם משאבים בהיקף ניכר של כמה עשרות מיליונים בשנה, שמיועדים לנושא הזה.

דבר נוסף, הממשלה בחומש הקרוב תקצה מיליארד שקלים לנושא של בינוי. כלומר, הרחבת היצע המעונות, לא רק בדרך של חקיקת החוק והתאמה בתקציבים שאמרתי קודם של מעונות קיימים, אלא גם הרחבת ההיצע של המקומות החדשים. מיליארד השקלים האלה מתווספים לסדר גודל של 220 מיליון שקלים,

שכבר יצאו לדרך. כלומר, אנחנו מדברים על למעלה מ-1.2 מיליארד שקלים, שמטרתם להרחיב את היצע מעונות היום המפוקחים.

כל הדברים האלה של הרחבת ההיצע ושמירת הסטנדרט, אין ספק שיסייעו להורים גם בהרחבת ההיצע של הפיקוח, וגם בעצם במשאבים שהם נדרשים היום לשלם, בגלל שההיצע במעונות המפוקחים הוא מצומצם היום יותר מכפי שיש ביקוש, ויותר מכפי שאנחנו חושבים שראוי שהוא יהיה. אז זה דברים נוספים.

אני חושבת שבהקשר הזה הדברים האלה גם נאמרו בכתובים על ידי, אבל הם גם מופיעים בהחלטות הממשלה. אני חושבת שהם נותנים מענה לחששות שהועלו כאן וגם בדיונים יותר מסודרים הועלו בפנינו, אבל גם נזרקו כאן באוויר.

עוד פעם, יש לכם כאן כוועדה, בעצם יכולת לבקר את הדבר הזה פעם נוספת, כשאנחנו נבוא, אם לא מאמינים עם איזה סטנדרט נבוא, תבחנו אותנו פעמיים, גם בנקודת היציאה לדרך ובאישור התקנות, ותיכף אני אגיד משהו בהקשר הזה של השימוש החורג, וגם אחר כך. לי אין שום בעיה לבוא ולתת דיווח, כמשרד התמי"ת, כמיכל צוק, לא משנה, כמי שתוצו, ברגע שיש חוק, על היישום שלנו. תוכלו לבחון אותנו בכל סוגיה שתמצאו לנכון, שאם תרצו שאנחנו נתייחס אליה, זה דבר שאין לנו שום בעיה לעשות. אני חושבת שאנחנו באים באמת עם רצון טוב, עם כוונה טובה ועם נכונות ואני חושבת שאנחנו נמצאים במקום הנכון.

לגבי השימוש חורג, אני קודם כל רוצה להגיד שיש כאן קצת ערבוב, כי גם היום מעונות פרטיים, לפי חוקי התכנון והבנייה, נדרשים לכל מיני דברים שכנראה חלקם לא עומדים בהם. ככה שאין לזה שום קשר לזה שהחוק הזה קיים או לא קיים. שנית, מתוקף אותן החלטות ממשלה שצינתי קודם, כלומר, לתלות את זה בזה זה לא קשור בעיני. זה פשוט אולי איזה טריגר לעורר את הדיון, אבל הדיון הזה צריך להתקיים בכל מקרה, עם חוק פיקוח או בלעדיו. אז אין קשר בין הדברים, ולעכב את החוק שאמור בעצם לתת מענה לכל הדברים שציננו קודם בגלל הנושא הזה – זו טעות בעיני.

אנחנו עשינו, חוץ מזה שאמרת שאנחנו נקיים דיון, אנחנו בהחלט נקיים, אנחנו כבר מקימים ממילא צוות בין משרדי, כי אנחנו מודעים לכל מיני חסמים שקשורים בנושא הזה של הבינוי של מעונות היום ובפרט לנושא הזה של השימוש חורג וכל ההתאמות בדרישות. הצוות הזה הוא בין משרדי עם נציגים של משרד המשפטים וכל הגורמים הרלבנטיים, כדי באמת לנסות ולעשות סדר בסוגיה הזאת, כי זה ברור שיש שם דברים שבהתנהלות הממשלתית, הם לא מסונכרנים. אבל זה לא קשור לחוק הזה וגם האמת לא לחוק החדש, כי אני חושבת שהפתרון שציננו כאן הנציגה של משרד המשפטים, נותן מענה בהיבט הזה שלא יבטלו את האפשרות קבל אישור לשימוש חורג, אלא בעצם יתנו טווח מאד רחב של 12 שנים, ומהניסיון שלי אני מניחה שבנושא הזה של מוסדות חינוך, כנראה שאם יהיה צורך אז יסתכלו בחיוב, ותהיה אפילו את הסמכות של ההארכה, אבל אם ממילא לפי מה שהיא ציינה יש הסכמה כזאת לאפשר את זה. אז אם יהיה צורך, אני מניחה שזה יידון עוד 12 שנה מיום חקיקת החוק ההוא, של התכנון והבנייה.

היו"ר זבולון אורלב:

תודה רבה. אני שוב חוזר, אולי בסיכום אני אגיד משהו לגבי השר.

יצחק קדמון:

אני אהיה מאד קצר ומאד עצוב. אני חושב שזה יום עצוב לממשלה, לכנסת ובעיקר לילדים. הבעיה היא לא של שימוש חורג, הבעיה היא שהילדים בגיל הרך הם ילדים חורגים. אני משתתף בטכס הקבורה של החוק הזה היום, בפעם השלישית ברציפות. 10 שנים מנסים להעביר את החוק הזה והיו שותפים לחוק הזה חברי כנסת רבים וטובים, גם חבר הכנסת אורלב בקדנציה קודמת. זו לא הקדנציה הראשונה שהתחילו לדון בחוק הזה, ובמבחן התוצאה, גם אם הכוונות של כולם טובות, במבחן התוצאה – היום הפנינו גב לילדים שזקוקים לנו. ילדים בישראל בגיל הרך מצויים במחסני ילדים, בלי תנאים, בלי בטיחות מינימאלית. מתו כבר ילדים בישראל במסגרות של הגיל הרך ונפצעו ונפצעו לא רק פיזית אלא גם נפשית.

אין עוד שום דבר אחר במדינת ישראל שניתן לנהל בלי רישיון, עם עבר פלילי, אלא המסגרות לגיל הרך. אנחנו צריכים להתעורר. אנחנו מפקירים את שלומם ובריאותם ואפילו חייהם של ילדים ואנחנו מתעסקים פה בשאלות נורא חשובות. אבל השאלות האלה קיימות גם היום. תיקחו את הילדים בגיל 3, 4, פתרנו את הבעיה של שימוש חורג ויש שם חוק של פיקוח. מה זה קשור, ריבוננו של עולם? אני האחרון שרוצה להפריט שירותים. אני חושב שזו שערורייה שיש מבדקות, במקום להוסיף 200 מפקחים למשרד התמי"ת, או עדיף למשרד החינוך. וודאי שלא צריך את זה. אבל בתירוצים האלה אנחנו הורגים את החוק ואנחנו הורגים את הילדים. ואנחנו מתווכחים פה על דברים שבעיני הם זוטי דברים, ביחס לדבר הגדול והוא שלומם ורווחתם של הילדים.

ראיתי את המסמך של בנק ישראל. שאגב, אני מציע לכל מי שקורא אותו ומצטט אותו, לקרוא גם את ההערות באותיות הקטנות, כי יש שם דברים מאד חשובים. מאיפה הנתונים על יוקר - - -

היו"ר זבולון אורלב:

אנחנו צריכים לסיים, משפט אחרון.

יצחק קדמון:

משפט אחד. אבל לא ראיתי בדו"ח של בנק ישראל כשמדברים על מחירים, מה המחיר של הפקרת הילדים שאנחנו מפקירים אותם היום. זה לא נזכר בדו"ח.

אדוני יושב הראש, אני חושב שלא יהיה מנוס מלהוסיף אלטרנטיבה רביעית לאלטרנטיבות שאתה הוספת, אנחנו מבחינתנו נלך על זה. בדעתנו לפנות לבג"ץ גם נגד משרד התמ"ת. יש היום חוק פיקוח על מעונות משנת 1965 שהוא חוק גרוע, הוא חוק לא עדכני. החוק הזה חל, לכל מי ששמח, החוק הזה חל על כל מי שמחזיק שני ילדים ומעלה, לא שבעה ולא חמישה. אם אתם לא תתחילו, על כל מקום שיש בו שני ילדים ומעלה, לפקח ולבדוק לפי החוק הישן והלא טוב, אנחנו נעתור נגדכם ונגד ממשלת ישראל לבג"ץ, כי יש חוק קיים ואתם לא אוכפים אותו.

היו"ר זבולון אורלב:

תודה רבה. אני רוצה לסכם את הישיבה.

מיטל להבי:

כנראה הרבה גורמים יצטרכו - - -

היו"ר זבולון אורלב:

מיטל, לא.

מירלה גל:

לא נתנו לנו להגיב לדבריו המלומדים של - - -

היו"ר זבולון אורלב:

סליחה, סליחה, אני רוצה לסכם את הישיבה.

בסוגיית שימוש חורג, שאני גם כן סבור שאין לו קשר אם החוק יקודם או לא יקודם, הוא עומד בפני עצמו. רצוי מאד שהוא יקודם, אבל הוא לא מהווה שום עילה לכך שהחוק הזה, חוק הפיקוח על מעונות, לא יושלם, אבל כל דבר שאפשר לתרום – אנחנו בהחלט מוכנים לעזור ועשינו דבר רציני עם חוות הדעת של היועץ המשפטי.

אנחנו מבקשים ממשרד התמ"ת לרכז צוות בראשותה של המשנה, משרד המשפטים ומשרד התמ"ת, כדי לראות את ההתאמות הראויות והנדרשות והרצויות, בין שני החוקים האלה.

באשר להעסקה ישירה של פיקוח, סיוע לפיקוח, חוות דעת, כל דבר שיש בו שיקול דעת וסמכות – אני דיווחתי על הסכמה של הממשלה שההעסקה הזאת תהיה העסקה ישירה של הממשלה. אינני יודע מי יהיה עובד קבוע, אינני יודע מי יהיה פריילנס. הוא עובד של המדינה.

טליה לבני:

עובד משרד.

מירלה גל:

עובד קבלן.

היו"ר זבולון אורלב:

הוא לא עובד קבלן. מירלה, אני מבקש לא לסלף, לא לסלף ולא להוציא ספינים שקריים. מדובר על העסקה ישירה. היית מנכ"לית משרד ואת יודעת מה זה העסקה ישירה שהמדינה מעסיקה, לבין אם מעסיקים אותו דרך קבלן. זה שני דברים שונים.

מירלה גל:

אני יודעת.

היו"ר זבולון אורלב:

לא העסקה דרך קבלן, לא דרך נותן שירות ולא דרך חברה ולא דרך איזו שהיא צורה. ההעסקה ישירה על ידי המדינה. המדינה יודעת להעסיק אנשים בכל מיני מגוון אפשרויות והיא תעסיק אותם בכל. ואני לא חושב שסמכותה של הכנסת להחליט באיזו צורה המדינה תעסיק את עובדיה. היא יכולה להעסיק באיזו צורה שהיא רוצה. אנחנו סבורים שמה שחשוב שהוא יהיה עובד המדינה.

באשר לנושא הכללי, אני גם סבור שמדובר פה ביום שחור. יום שחור לשלומם, רווחתם, בריאותם ודרך חינוכם של ילדים. זה יום שאני חושב שהוא יום מאד כואב להורים, שימשיכו לשלם תשלומים מאד גבוהים, בעיקר בגנים הפרטיים, ללא צורך לפי דעתי, כי הגנים ימשיכו לשלם ארנונה, ימשיכו לשלם קנסות על שימוש חורג וכדומה וכל זה מתגלגל להורים. הוא גם יום מאד מאד מאכזב לאותם עשרות הורים שלא יוכלו להנות מתנופת בינוי והרחבה מאסיבית של הסבסוד בהיקף של כמיליארד וחצי שקלים.

טליה לבני:

מה קשור אחד לשני?

היו"ר זבולון אורלב:

את 2.9, תיזהרי. אני חושב שזה יום מאד מאד, כפי שאמרת, גם שחור, גם כואב וגם מאכזב. ולא יעזור שום דבר, נער הייתי, גם בגרתי, לצערי בעלי עניין, בעלי אינטרסים גם כספיים וגם פוליטיים וגם מחוסר רצון כנראה לתחרות ולפתיחות, הצליחו היום בעזרת לוביסטים ובעזרת יחצנים ובעזרת כל מיני גורמים אחרים, לגרום עיכוב. בעיני זה עיכוב.

יצחק, אני אדם מאמין ואיך אומרים? עם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה, וגם אני לא מפחד מדרך ארוכה, וככל שזה תלוי בי אני לא מושך את החוק. הממשלה אולי תגיש חוק חדש, ננסה בכל דרך. סגרו לנו את הדלת, ניכנס מהחלון. יסגרו את החלון, ניכנס גם בחריצים. ככל שזה תלוי בי - החוק הזה יעבור.

תודה רבה ואם לא נראה עד חג הפסח, חג פסח כשר ושמח. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 10:15.